

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİM KAPIDA

- Çatı Partisi Üzerine
- Kredi Ve Saldırıya Dayalı Bir Yönetimin Sonu
- Sıra Diğer Yoldaşlarda
- Wall Street İşgali
- Panel: Toplumsal Mücadelede Kadın
- 44. Yılında Che Yürüyüşleri

DÜNYA AYAKTA

ÇATI PARTİSİ ÜZERİNE

BDP'nin öncülüğünde ve ana ek-seninde oluşturulan seçim blo-ğu, bileşimini genişleterek çatı partisi(Halkların Demokratik Kongresi)'ne dönüştü.

Politik, toplumsal bileşimi bu parti hak-kında bir fikir veriyor. Kendisine “sosyalist” diyenlerden “sosyal demokrat “diyenlere dek geniş bir politik ittifak.

Toplumsal yapısı, sınıfsal temeli orta sınıflar, küçük burjuvaziye dayanıyor ve on-ların etkisindeki işçilere.

Çatı Partisi, toplumsal bileşimi nede-niyle daha en başta kendi dağılışı öğelerini kendi içinde taşıyor.

Hem işçilere, hem de orta sınıflara da-yanmanın zorunlu sonucu budur.

Blokta yer alanların, girişimin asıl yü-rütücü gücü olan Kürt hareketinden daha çok, çatı partisi yanlısı olmalarının asıl ne-deni kendi içine düştükleri durumdur. Sınıf-sal doğaları gereği izledikleri oportünist ve reformist çizgi nedeniyle kitleler üzerindeki etkisini yitirenler, varlığını sürdürmekte zorlananlar, mücadeleciler Kürt hareketine yaslanarak, ayakta durmaya çalışıyorlar.

Bu çevrelerin “birlik”, “birleşik güçler” ve “ortak hareket” biçiminde ettikleri lafların gerçek anlamı budur.

Çatı Partisi devrimci bir parti değil, muhalefet partisidir. Hedefi toplumu dev-rim yoluyla dönüştürmek değil, parlamenter yani barışçı yolla demokratik bir ortam ya-ratmaktır. Hedefi bu olan bir partinin gide-ceği en ileri nokta aşırı muhalefet partisi olmaktadır.

Kapitalistlerin sınıf egemenliğine karşı emekçilerin, işçilerin mücadelesinin dev-rimci biçimleri olmadığı dönemde kitlele-rin mücadelesi muhalefet biçiminde gelişir.

Mücadelenin devrimci mücadele yo-luyla yıllarca sürdüğü ve bugün ileri boyut kazandığı Türkiye ve Kürdistan'da muha-lefet çizgisini aşmayan politik bir düzlemde ilerlemek, açık olarak geriye düşmektir.

Demokrasinin ele geçirilmesi, devrim-ci mücadele sorundur, bir devrim sorunu-dur.

Genişletilmiş blok partilerinin vazge-çilmez hedefi ise parlamentoda etkin bir güç olmaktadır.Buradan parlamenter çoğunluğa u-laşılacak. Bu hedef uzun yıllar alacağından,

o zamana dek parlamentonun azınlık bir ka-nadı olarak, muhalefet görevini yerine geti-recektir.

Orada etkin, demokratik bir güç olarak, sermaye, burjuva partileri, iktidar baskı al-tına alınacak ve bu yolla emekçiler, halklar yararına küçük ödünler koparılacaktır. Bu-nun karşılığı ise kitlelerin devrimci hareke-tinin parlamentoya hapsedilmesi ve dolayısıyla burjuvazinin peşine takılması o-lacaktır.

Halk kitlelerinin tüm dikkati parlamen-toya çekilerek, parlamentonun bir parçası haline gelerek burjuvaziye kitleleri parla-mento yoluyla yönetme olanağı verilmiş o-lunacak. Toplumunu yönetemeyen egemen sömürücü sınıf bu yolla yeniden yönetir du-ruma gelme koşullarına sahip olacak.

Kendi içinde farklılıkları içeren halk muhalefetinin burjuva yasama organındaki yansımaları, sesi, temsilcisi olacak olan Çatı Partisi, farklı muhalefet güçlerinin bir itti-fakı olacaktır. Cephesel karakterde bir ya-pılanma olacaktır. Ancak Çatı Partisi'nin şimdiye dek bilinen halk cepheslerinden bir farkı var: Geçen yüzyılda, burjuvazinin ba-zı kesimlerinin yer aldığı cephesinin iktida-rı ele geçirme hedefleri vardı. Onlar bu hedefe, devrimci ayaklanmalarla, devrimle vardılar. Çatı Partisi ise gerek politik ama-çlar bakımından, gerekse buna ulaşmanın ara-çlarını kullanma bakımından onlardan çok daha geridir.

Çatı Partisi, bir sınıf partisi değil, bir-likte kitle partisi, bir halk partisi olarak nite-lendiriyor kendisini. Kapitalizmin egemen olduğu, sınıflı bir toplumda, sınıfların ve a-ralarındaki karşıtlığın geliştiği bir toplumd-a, sınıflar dışında hareket etmek olanaklıymış gibi kendilerini bir sınıf parti-si olarak nitelendirmiyorlar. Sınıflı bir top-lumda kendi kuruluşlarını sınıflar üstü görmek, küçük burjuvazinin bir kuruntusu-dur.

Türkiye ve Kürdistan'da işçilerin sınıf partisi kurulmalı yıllar oluyor. Sosyalizm ve sınıf partisi anlayışı ve örgütlenmesi işçi ve emekçi kitleler arasında iyice yerleşmiştir. Emekçiler senelerdir bu devrimci araçla mücadele ediyorlar.

Dünyada ise proleter sınıf partisi tezi ve örgütlenmesinin üzerinden yüz elli yıl geç-

ti. Bu tarihi dönem boyunca, proleter parti-nin önderliğinde bir dizi sosyal ayaklanma ve bir dizi sosyal devrim gerçekleşti. Birer sınıf partileri olan devrimci komünist parti-leri, yirminci yüzyılın en etkin, en sürükleyici güçleri oldular. Marksist-Leninist partilerin son derece parlak bir tarihi var.

Bunca parlak başarılarından sonra, Çatı Partisi, emekçilere kendini önerebiliyor. Ancak, devrimci işçiler proleter sınıf parti-sinin gerisine düşmeyi kabul etmeyecekler-dir.

Komünist parti bir işçi partisi, bir sınıf partisi niteliğiyle yalnızca işçilerin değil, e-mekçilerin de geniş kesimlerini kazanabilir ve devrime yönlendirebilir. Çünkü işçi sını-fı kapitalizmin ezdiği tüm kitleleri kapita-lizmin baskısından kurtarmadan, kendini kurtaramaz.

Devrimci işçi sınıfı partileri, geçen yüz-yılda gerçekleşen toplumsal sol devrimler-de bunun iyi örneklerini ortaya koydular. Komünist partileri, proleter karakterleriyle, geniş emekçi kitleleri yanlarına çekemesey-di, bu devrimleri zafere götüremezlerdi.

Bu örnekler bir şeyi apaçık biçimde gözlerin önüne seriyor. Yalnızca proleter sınıf partileri işçilerin ve emekçi halk yığınla-rının en geniş kesimlerini devrimci mücadelede birleştirebilir ve harekete geçi-rebilir.

Emekçi ve ezilen kitlelerin en geniş ke-simi ancak tekelleri kapitalist egemenliğin yı-kılması hedefiyle bir araya gelebilir. Tekelci egemenliği ve giderek kapitalist sınıf siste-mini yürürlükten kaldıracak bir hedefi ve programı ise yalnızca devrimci sınıf partisi ortaya koyabilir. Az sayıdaki sömürücü sınıfın dışında kalan, toplumun büyük çoğun-luğu ancak burjuva devletin yıkılması hedefi etrafında toplanabilir. Böylesine dev-rimci bir savaşıma ancak işçilerin devrimci partisi öncülük edebilir.

Kapitalist sistemde, insanlığın gelece-ğini iki sınıf belirler: İşçi sınıfı ve burjuva-zi.

Bu iki ana sınıf dışında kalan kitleler ya burjuvaziye izlerler ya da işçi sınıfını.

Halk kitlelerinin, örneğin köylülüğün burjuvaziye izlediği dönemler çok gerilerde kaldı.

Proleter olmayan emekçiler, proletar-

yayı izleyerek kurtulabilirler.

Proletarya ise kapitalizmi yıkmak, ege-
men sınıf durumuna gelmek ve sınıfları kal-
dırmak tarihi görevini proleter kitlelerinin
sınıf partisinin önderliğinde yerine getirebi-
lir.

Çatı Partisi için Latin Amerika'yı ör-
nek gösterenlere öncelikle şunu söyleyelim
ki, Latin Amerika örneği denince biz Küba
Devrimi'nin gerçekleşme biçimini anlıyo-
ruz. Nikaragua Devrimi'ni anlıyoruz. Ko-
lombiya'da yarım yüzyıldır süren
FARC-EP örneğini ve kıtada yarım yüzyıl-
dan fazla süren devrimci mücadele yöntem-
lerini anlıyoruz.

Latin Amerika örneğiyle şayet Venezu-
ela'ya işaret ediyorsanız ya da diğer ülke-
lerde iktidara gelen sol hareketlerin
başarılarına işaret ediyorsanız, bu konuda
hemen şunu söyleyelim ki, Latin Amerika
örnekleri size hiç uymuyor.

Venezuela devriminde ve diğer ülkeler-
deki sosyalist hareketlerin iktidarı ele geçir-
me hedefi vardı. Ve bu hedefe varmak için
de sokak gösterileri, ayaklanma, barikat sa-
vaşları dâhil devrimci mücadelenin çeşitli
yollarını ve yöntemlerini iyi bir şekilde kul-
landılar.

Çatı Partisi ise öncelikle iktidar pers-
pektifli bir parti değil. Ve bu nedenle devri-
mi de, devrimci yöntemleri de yadsıyor.
Pratikte devrimci mücadele yürüten Kürt
özgürlük hareketi ise iktidarı ele geçirme
anlayışına sahip değil.

Blok güçleri, Çatı Partisi örneğiyle ge-
niş güçleri bir araya getirme, bir güç oluş-
turma, birleşik güç yaratma anlayışıyla
hareket ediyorlar. Ama bu yeni bir şey de-
ğildir. Yıllardır emekçi ve sosyalist hareke-
tin güçlerini bir araya getirmek için güç ve
eylem birlikleri yapılıyor. Esas olan ve e-
mekçi kitleler için acil olan, salt güçlerini
birleştirmek değildir. Esas olan bu gücün i-
çeriği ve hedefleridir.

Esas olan yalnızca bir güç olmak değil,
yeni toplumu kuracak bir güç olmaktır.
Devrimi hedefleyen bir güç olmaktır, dev-
rimci bir güç olmaktır.

Devrimin güncelliğiyle hareket edilmio-
yorsa, iktidarı ele geçirmek somut hedefi
yoksa buna denk bir anlayışla davranılmio-
yorsa, bu güç emekçi ve ezilen kitlelerin
kurtuluşuna hizmet etmez, tersine onların ö-
nünde bir engel oluşturur.

C.DAĞLI

SIRA DİĞER YOLDAŞLARDA!

13 Yıl Boyunca Küba Adına Casusluk Yap-
tıkları İddiasıyla ABD'de Tutuklu Olan "Küba
Beşlisi"nden Rene Gonzalez, Küba'nın Uluslar a-
rası çapta sürdürdüğü kampanyalar sonucu serbest
bırakıldı. Rene Gonzalez özgürlüğüne kavuşur ka-
vuşmaz şunları söyledi:

"Benim için şimdi yaşamakta olduğum mut-
luluk, korkunç bir adaletsizlikler silsilesinde açıl-
mış bir parantez sadece. Benim şu anda hapisten
dışarı salıverilmem sadece beni yasal yollardan a-
daletsizce bu şekilde istismar etmelerinin başka
yolunun kalmamış olmasındandır. Ancak hala ha-
piste olan dört kardeşim bulunuyor, onları da kur-
tarmalı, onların da ailelerine kavuşmasını
sağlamalıyız. Onlara şu anda buldukları, her
gün uyandıkları yerden kurtarmalı, ait oldukları
yere geri getirmeliyiz, bunun için canımızı dişimize takmalıyız"

"Şu anda bulunduğum yer sadece bir ileri siper benim için. Tam adalet sağlanıp di-
ğer kardeşlerimle beraber Küba'ya dönünceye kadar savaşmayı sürdüreceğim bir mevzi."

"Tüm halkımıza, bizi yıllardır savunmayı sürdüren insanlara, üzerimizdeki bilgi ab-
lukasını milim milim ilerleyerek kırmayı başaran binlerce, onbinlerce insana, boyalı ba-
sını susturanlara Küba Beşlisi adına şükranlarımı sunarım. Beni en çok bahtiyar eden şey
Küba Beşlisi olarak sizi hak ettiğiniz şekilde temsil etmiş olduğumuzdur. Biz aslında Kü-
ba Beşlisi değil 50 yıldır direnen Küba Halkıyız. Sizin bu görkemli direnişinizdi bize ilham
veren, sizi temsil ettiğimiz farkındaydık ve sizi yüzüstü bırakmadan hak ettiğiniz yere ta-
şımaktı amacımız."

Rene Gonzalez, bırakılmadan kısa bir süre önce Fidel ve Raul Castro'ya hitaben bir de
mesaj yayınlamıştı. Mesaj şöyle:

"Sevgili komutanım

Öncelikle sizi kucaklarım, bize gösterdiğiniz destek için tüm Küba ulusunu ayağa kal-
dırdığınız, uluslararası dayanışma hareketini yarattığınız için ama en çok da son 13 yıl bo-
yunca takip edebileceğimiz bir öncü ve örnek olduğunuz için teşekkürler.

Bizim için bu görev sizin yaptığınız her şeyin bir devamı niteliğindedir. Sizin neslini-
zin Küba halkı ve insanlık için yaptıklarının bir devamı.

Bu mesajı size göndermek beni çok mutlu ediyor, geçici de olsa bir kucaklaşma gön-
dermek beni sevindiriyor. Ancak düşmanlar gerçekten kucaklaşmamızı ne kadar engelle-
meye çalışırlarsa çalışsınlar başarısız olacaklar. Siz söz verdiğiniz için Küba Beşlisinin
geri döneceğini düşünüyorum. Sözünüzün dışında Küba halkı ortaya koyduğu enerjiyle
insanlığın iyiliği için kavgaya devam ediyor.

Küba halkına ilham veren davana hizmet ediyor olmak bizim için büyük bir onurdur.
Senin ve Raul'un açtığı yolda ilerlemeye devam ediyoruz, hiçbir zaman gözünüz arkada
kalmasın.

Sizler, Fidel ve Raul bize artık bu yepyeni tehlikelerle dolu aşamada önderlik ediyor-
sunuz. Karmaşık bir ekonomik bağımsızlık savaşında hayal ettiğimiz toplumu yaratmaya
çalışıyoruz. Sizlere Beşliden birer kucaklama getirdim, size her zaman güvendim. Hücre-
de tek başımızayken bizi tamamen dış dünyadan yalıtıdılar. Hiçbir şeyden haberimiz yok-
tu, ama sizin devrimin yolundan ayrılmayacağınıza inancımız tamdı. Devrimin onu
koruyanları koruyacağından emindik, bu yüzden de o hep korunacak.

Ayrıca bize atfedilen tüm onurlu eylemleri yapmadığımızı belirtsem de hayatımızın
geriye kalan kısmı sizin de verdiğiniz ilhamla davaya adanacaktır. Bize nasıl davranma-
mız gerektiğini öğrettiniz, bize duyduğunuz güveni boşa çıkartmayacağız.

Şu anda bulunduğum yer kavgaya devam edeceğim yeni bir mevzi sadece ve adalet
yerine gelinceye kadar kavgaya devam edeceğim.

Ve Fidel ve Raul son sözüm sizlere; emredin komutanlarım!"

Rene Gonzalez, serbest bırakılmasına rağmen 3 yıl boyunca ABD'de dışına çıkma
yasağıyla cezalandırılmaya devam ediyor. □

KREDİ VE SALDIRIYA DAYALI BİR YÖNETİMİN SONU

Tüm dünya alarm zilleri çalıyor, küresel buhranın en korkunç fırtınalarına hazırlanıyor, fakat Türk sermaye sınıfı “teğet bile geçmeyecek” diyor. Büyük ölçüde, mezarlıktan geçerken çalman ıslık... Ama küçük bir umut daha var ki, sermaye rahatlık ve güvenini bu küçük umut noktasına dayandırıyor. O da kredi musluklarının hiç kesilmemesidir.

Hatırlanacağı gibi, 2008’de patlak veren küresel buhranda Türk ekonomisi % 30'lara varan daralmalar yaşamış, işsizlik % 9'dan % 15'lere fırlamıştı. Ancak tüm o kriz dönemi boyunca ne enflasyon tavana vurdu ne de faizler; hatta doların fiyatı giderek düştü. 2001 krizine damgasını vuran olguların pek çoğu, son küresel buhranda kendini göstermedi. Haliyle, 2001 krizinin enkaza çevirdiği partilerin tersine AKP sandıktan güçlenerek çıktı. Emekçiler mutlak olarak göz önünde tutmazlar, onlar görelî düşünmeye eğilimlidirler, karşılaştırma yaparlar. Doların fiyatına bakarlar, enflasyona ve de faiz oranlarına. Onları böyle oldukça düşük seviyede görmeye devam ettikçe, krize dair algıları zayıf olacaktır. İşte başta AKP'yi ve sermaye yöneticilerini yaklaşan büyük kriz karşısında az çok kendine güvenli hale sokan budur.

Krediye Dayanmış Bir Pazar

Türk tekeli sermayesini böylesine umutlu kılan 2008 buhranında açığa çıkan ekonomik dinamikler. Öylesi bir dinamik ki bu; Türkiye'yi buhar kazanındaki yüksek basıncı tahliye eden bir boru, buzlu gölde açılmış bir delik haline getirmektedir.

2008’de patlak veren küresel buhranı atlatabilmek için dünyanın önde gelen merkez bankaları muazzam ölçülerde para basmaya, kredi dağıtmaya giriştiler. Böylece yeni sermaye yatırımları teşvik edilecek, tüketiciler de daha çok harcama yapabilecekti. Ne var ki, basılan paraların önemli bir kısmı büyük bankalara rezerve edildiler, istenen etkiyi yaratamadılar ve görünmez dip akıntılarında dönüştüler. Ancak bu kredi dip akıntıları, Türkiye gibi birkaç ülkede yüzeye çıkıyorlar ve buralarda en başta ithalatı patlatacak iç tüketimde büyük artışlara neden oluyorlar.

Dip akıntısı kredilerini neden Türkiye gibi ülkelerde yüzeye çıkıyor sorusunun pek çok cevabı var. Bir karşı devrim üssü olarak Türkiye'yi bölgede sağlam tutmak gibi siyasi bir angajmanın yanı sıra, bir derece oynak bir borsa ve döviz kurunun vaat ettiği büyük kazançları da sayabiliriz. Öte yandan şu da var: Türkiye henüz kredi-paraya doymuş bir pazar değil.

Bireysel kredilerin miktarı, 2003 yılında yalnızca 8 milyar liradır. 2010 yılı sonunda bu rakam 171 milyar dolara ulaştı. Göz korkutan bir artış hızına rağmen, bu borçların milli gelire oranı % 15 civarında. Oysa aynı oran İngiltere’de % 215, ABD’de % 91 ve Almanya’da % 61. Bu açıdan bakıldığında kredi verenler Türkiye’de yolunmamış pek çok tavuk olduğunu görüyorlar ve büyük bir iş-tahla borç para pompalamayı sürdürüyorlar. Sadece son bir ay içinde, dört büyük banka 5 milyar dolarlık kredi borcu buldu ve bunu iç piyasada kredi olarak dağıtmaya başladı.

Burada, önemli miktarda paradan ve çok geniş bir kitleden bahsediyoruz, dolayısıyla durumun, sınıflar mücadelesine yansımaları kaçınılmaz.

Banka Değil, Sanki Sebil...

Marx, kredi ve bankacılık sisteminin yaygınlaşması ile birlikte ortaya çıkan bir olguyu şöyle ifade ediyor:

“...Serveti olmayan ama enerjisi, kararlılığı, yeteneği ve ticari zekası olan bir kimse, bu şekilde kapitalist olabilir -ve her bireyin ticari değeri, kapitalist üretim tarzında oldukça doğru olarak tahmin edilebilir- ve bu durum, kapitalist üretimin mazur göstericileri tarafından büyük bir hayranlıkla karşılanır. Bu durum sürekli olarak, bireysel kapitalistlerin zaten buldukları alanlara, onlara sahip olacak bir yığın yeni sanayi şövalyesi getirmekle birlikte, aynı zamanda, sermayenin kendi üstünlüğünü takviye eder, dayandığı temeli genişletir ve toplum katlarından kendisi için devamlı yeni güçler devşirmesini de sağlar.” (Kapital, Cilt 3, Sf. 531-532).

Türk tekeli sermayesinin şanssızlığı bu kredi gücüne, kapitalist sistemin çöküş aşamasına sahip oluşudur. Bu yüzden kökünü toprağa salamamış, dış kredi akışına son derece bağımlı, borcunu ancak borçla döndürebilen ve yalnızca üretim-dağıtım ağıyla değil, ama mali ağlarla da tekeli sermayenin pençesine düşen bir yığın küçük üretici, spekülörler, maceracılar topluluğu, sermayenin etkilerine yapışmış bulunuyor.

Oysa çok değil, on yıl öncesine dek, bankalar yalnızca kendi iş-tiraklerine kredi açar ya da topladıkları paraları doğrudan devlet borçlarına yatırırlardı. Küçük üreticiler ise ancak kefalet kooperatifleri yoluyla son derece kısıtlı koşullarla devlet bankalarından kredi kullanabiliyorlardı. 2001 krizinde neredeyse sıfırlanan krediler, tam ilhakin açtığı dış kredi kanalları sayesinde muazzam bir hız ve birikim kazandı. Emekçi milyonlar, kredi kartlı yaşamla tanıştılar. Bu artış, 2008’in küresel buhran döneminde, yukarıda açıkladığımız nedenlerle, hiç durmadı. Bankalar, 2006’da tam 218 milyar, 2007’de 285 milyar, 2008’de 367 milyar, 2009’da 392 milyar ve nihayet 2010’da 525 milyar liralık kredi dağıttı. Aşağıdaki tablodan en büyük dokuz bankanın dağıttıkları kredi kartlarına dair rakamlar yer almakta.

Banka	Ciro (milyon\$)	Kart Adedi (Bin)	Kart Başına Harcama(\$)
Garanti Bankası	28.066	8.116	3.458
Yapı Kredi Bankası	27.155	7.821	3.472
Akbank	19.352	4.883	3.963
İş Bankası	18.041	5.163	3.494
Finans Bank	13.985	4.003	3.494
HSBC	7.491	2.249	3.330
Vakıf Bank	4.156	2.399	1.733
Ziraat Bankası	2.888	3.075	939
Halk Bank	2.216	2.179	1.017

Milyonlarca ücretli, ayın sonunu kredi kartlarına açılan borç sayesinde görüyor. Milyonlarca küçük üretici, işletmelerini, sadece borçlarının çevrilebilmesi için açık tutuyorlar. İşte bu yüzden milyonlarca emekçi, kredi faizleri yükselmediği sürece, siyasal açıdan tutucu bir davranış içine girerek, yalnızca “istikrar” arayışı içinde olmaları normaldir.

En Altan Çürüme

Çalışanlar bir şekilde, banka kredileri aracılığıyla denetime ta-

bi olurken, sefaletin en dip noktasında bulunan milyonlar da “sosyal yardım” cendresinde tutuldular.

2009 yılında bütçeden tam 14 milyar lira sosyal yardım adı altında yürütülen sadaka politikasına harcandı. Bunun 5,5 milyar lirası sadece yeşil kart uygulamalarına gitti. Bu arada, yeşil kartlıların sayısı da hızla arttı: 2004 yılında 6,8 milyon olan rakam, 2009’da 9,6 milyona fırlıyordu. Görünen o ki, sadece kapitalist sömürü sistemi değil, ama bizzat bu sadaka yöntemi de, yoksulluğu çoğaltan etki yaratıyor.

Sosyal yardım adı verilen sadaka politikası, emperyalist ülkelerde onyıllardır uygulanıyor ve çoğu kez “bir kere yardım alan, hep yardım alır” tezini doğruluyor. Bu türden yardımlardan yararlananlar, alabildiğine düşük ücretler karşılığında, kayıt dışı çalışmayı kabul ederek, genel ücret düzeyini düşürüyorlar. Sonuçta neredeyse on milyon yoksuldan bahsediyoruz, öyle bir emek piyasası oluşmaktadır ki, yalnızca bu sosyal yardımları alabilenler, iş bulabiliyorlar, çünkü önerilen ücret öylesine düşük.

Sadaka dağıtım programları, en başta belediye meclislerini, muhtarları ve yerel eşrafın elini güçlendiriyor. Yardım alanlar, yaşam koşullarını sermaye sınıfından bağımsız emek koşullarında gören proleter sınıftan ayrı düşüyorlar; yöneticilere bağımlı, muhtaç kişiler haline düşüyorlar. Böylece sosyal yardım adı altında yürütülen sadaka politikası, proletaryanın en alt katmanlarının emekçi karakterini kemiriyor, çürütüyor.

Türk sermayesinin bu sosyal yardımı sürdürülebilmesi de kredi musluklarının sonuna kadar açık kalmasına bağlı. Bolca krediyle kısırtılan tüketim devlet bütçesine KDV, ÖTV aracılığıyla bolca katkı sağlıyor. Bu yüzden yaklaştığı için alarm zilleri çalan küresel borç krizi, Türk tekelci sermayesinin umduğunun aksine, hem kredi kanallarını kapatarak milyonları borç batağına sürülecek, hem de sadaka dağıtımının kaynaklarını hızla kurutacaktır.

2008’de patlayan buhranı, muazzam paralar basarak öteleyen emperyalist kapitalist sistem, gelinen noktada koca devletleri ve dev bankaları iflasın eşiğine getirdi. Bundan böyle, kredi musluklarının kapanacağı bir güvensizlik çukuru, sistemin hemen önünde belirmekte. Kredi kartları ve sadaka programlarıyla, milyonları uyutmayı başaran Türk tekelci sermayesi için cehennem, sadece bir şok uzaklıkta.

Devrim de öyle. □

YİNE DEPREM YİNE CAN KAYIBI! YİNE SAHTE GÖZYAŞLARI YİNE SORUMLULUKTAN KURTULMA TELASI!

23 Ekim Pazar günü, yine bir depreme tanık olduk. Bir kez daha insanlığı-mız sarsıldı. Özellikle son yıllarda hiç gündemden düşmeyen deprem, bu defa can almaya Van’da devam etti.

Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Enstitüsü Deprem Araştırma Enstitüsü’nden yapılan açıklamaya göre 13.41’de yaşanan depremin merkez üssü Van’ın Tabanlı köyü ve Richter ölçeğine göre 7,2 büyüklüğünde. Depremin hemen ardından Van ve başta Erciş olmak üzere ilçelerinde telefonlar ve elektrikler kesildi. Deprem Diyarbakır, Batman, Şırnak, Muş, Erzurum, Bingöl, Bitlis, Siirt, Mardin ile Irak’ın kuzeyindeki Duhok ve çevre yerleşim birimlerinde de hissedilirken, akşam saatlerine kadar büyüklükleri 5.5’e varan 33 artçı deprem yaşandı.

Saatler 18.00’e gelirken, çok sayıda yardım ekibinin yola çıktığı açıklanmasına rağmen halkın kendi çabalarıyla hareket ettiğini, profesyonel kurtarma ve sağlık ekiplerinin şehre ulaşmadığını açıklayan valilik, iletişim kesik olduğu için tam hasarın ne olduğunun henüz belli olmadığını söylüyordu.

Kızılay tarafından da bir kriz masası oluşturulurken, çevre il ve ilçe belediyeleri kurtarma, sağlık, gıda ve yiyecek yardımı yapmaya başladı. Saatler ilerlerken enkaz altından çıkarılan ceset sayısı 85’e ulaştı ve hastanelerde, çeşitli illerden gelen ambulanslarda bulunan yaralı sayısı yüzlerle ifade ediliyor, köylerden ise hala haber almamıyor. Van havaalanının da hasar görmesi nedeniyle gelen her tür yardım Erzurum havaalanına inecek. Diyarbakır’da başlatılan kan bağışi kampanyası için kan verenler ise uzun kuyruk oluşturdu. Van’da yıkılan binalardan biri de öğrenci yurdu. Gençecik bedenlerin enkaz altında bir umutla yardım beklediklerini düşünmek insanın tüylerini diken diken ediyor.

En büyük hasarı gören bölge Erciş. Erciş’te Kızılay tarafından ilk çadırlar kurulurken, evleri yıkılanlara yemek dağıtımına başlandı; yaralananlar Bitlis ve ilçelerindeki hastanelerde tedavi altına alınıyor.

Kızılay’ın Erzurum, Muş ve Elazığ Yerel Afet Müdahale ve Lojistik Merkezlerinden çok sayıda malzeme gönderildiği ve bölgedeki kan merkezleri de yaralılar için gerekli kanı ulaştırmak için çalışmalarına başladığı bildiriliyor.

Başbakanlık Afet Merkezi ve Kızılay tarafından yapılan açıklama, Van genelinde ağır hasarlı bina sayısının 3-4 bini bulduğu, ölü sayısının ise 500 ile 1000 arasında olabileceğini söylüyor. Yine her depremde olduğu gibi devlet göz bağlamaya, rakamları küçük göstererek sorumluluğunu azaltmaya çalışıyor. Herkes üzerinde yaşadığımız topraklarda 6 şiddetinde ve daha fazlasında bir depremde bir çok binanın yıkılacağını bir çok insanın öleceğini adeta bir kehanet derecesinde biliyor. Çarpık yapılaşmanın olduğu, müteahhitlerin kar hırsıyla malzemedi çaldığı bir yerde, bu derecede bir depremde can kaybının yüksek olmaması mümkün değildir.

Akşam saatlerinde Başbakan Erdoğan da bakanlar ve kızı ile birlikte özel uçağı ile Van’a hareket etti. Başbakan, her zaman yaptığı gibi yine timsah gözyaşları ile sistemin ve kendisinin sorumluluğunu-sorumsuzluğunu örtbas etmeye çalışacak.

Van’ın İskele Mahallesi’nde bulunan ve 1000 kadar adli hükümlü ve tutuklunun kaldığı Van M Tipi Kapalı Cezaevi’nin arka taraftaki duvarı da deprem sırasında yıkıldı ve 200 kadar tutuklu firar etti.

Van’da halk geceyi sokakta geçirmeye hazırlanıyor. Sistem yapılanma sorununu yine afetten afete hatırlarken, emekçi halklar yine kendi yaralarını kendi kendilerine sarıyorlar. □

WALL STREET İŞGALI

Azınlığın Egemenliğine Karşı Çoğunluğun Protestosu

Amerikan muhalefetinin ortak sesi görmezden gelinemeyecek bir hareketin varlığını açıkça ortaya koydu. “Wall Street İşgali” finans sermayenin kalbinde başladı ama bu hafta protestolar, ülke çapında düzinelerce kente yayıldı.

New York’ta Cumartesi öğleden sonra “Wall Street İşgal”cilerinden binden fazlası, “Washington Meydan Parkı”na yürüdü. Geçen son iki Cumartesinden farklı olarak bu gösteriler gayet barışçıl biçimde sonuçlandı. Alanda ve yürüyüş yolu boyunca aşırı derecede yığılmış olan polis, kimsenin tutuklanmadığını açıkladı.

Bu arada, Aşağı Manhattan’da bankaları protesto için çadırlarda toplam 15 binin üzerinde Amerikalı artık orada daha fazla kalamazdı. Çadırlarda yaşayanlar Pazar günü New York’un başka alanlarına yayılmaları gerekip gerekmediğini tartıştılar.

“Bu bana hoş, tatlı bir devrim gibi geliyor. Devrimin ruhu burada ve ben onun bir parçası olmak istiyorum” diyordu çadırcılardan Talib Kweli.

İşçi sendikaları, nakliye işçileri, öğretmenler, hemşireler ve asker gazileri şirketlerin açgözlülüğüne ve zenginlikteki eşitsizliğe karşı kavganın öncülüğünü yapan genç eylemcilerle omuz omuza durdular.

Protestolar sırasında bir asker gazisi, “şimdi bizim toplumumuzda genç nüfusun hiçbir umudu yok. Yetişmekte olan genç kuşak ve ekonomik kriz dönemlerinde acı çeken bütün Amerikalılar için daha adil ve eşit bir toplum görmek istiyorum” diyordu.

İşgal hareketi öyle bir ivme kazandı ki, değişim sözü veren Başkan bile sorunla ilgilenmek zorunda kaldı.

Barack Obama, bir basın konferansı sırasında “ben halkın öfkeli olduğunu ve protestocuların öfkeli kalabalıklara finans sistemimizin nasıl çalıştığına dair mesaj verdiklerini düşünüyorum. Amerikan haklı herkesin yasalara uymadığını anlamış durumda; Wall Street bunun bir örneği” diye konuştu.

“Şu günlerde doğru işler yapanlar ödüllendirilmiyor ama doğru olmayan işler yapanlar ödüllendiriliyor” diye ekledi.

ABD, Arap dünyasındaki demokratik ayaklanmaları destekler ve teşvik ederken aynı şeyler kendi evinde meydana geldiğinde coplarla, biber spreyi ve kitlesel tutuklamalarla karşılandı. Brooklyn Köprüsü üzerinde yaklaşık 800 barışçıl protestocu tutuklandı. Bu sahne Mısır’ın Tahrir Meydanı’nı hatırlattı.

“Arap Baharı’nda, Yunanistan’da, İspanya’da dünyanın dört bir yanında bize yol gösteren kardeşlerimizin izinden gidebiliriz. Şimdiki hareketin güçlü bir mesaj vermediğini görebiliyoruz. Sıradan halk açgözlü şirketler için daha fazla çalışmak istemiyor ve şimdi biz bu konuda bir şeyler yapmak için ayağa kalkıyoruz” diyor Wall Street işgalcilerinden Makeba Judge.

New York Emniyet Müdürlüğü, işgal

hareketinin üç haftasında fazla mesai için 2 milyon dolardan fazla harcadı. Bazı eleştirmenler sermayenin özgürlüğü bastırmaya başladığını söylüyor fakat bu söylemler eylemcilerin moralini bozmuyor.

“İlkin artık tutuklanmaktan korkmuyorsunuz, orada polis devletinin tüm kontrolü kayboluyor. Bu gerçekleştiğinde kendinize güveniniz artıyor. Birden farklı bir dünya düşünebiliyorsunuz ve değişimin temsilcisi olabileceğinize inanıyorsunuz” diyor “Wall Street İşgali” gösterileri sırasında tutuklanan Robert Cammiso.

Bu karmaşadan 2 mil ötede, Birleşmiş Milletlerde, milyarder ve finansçı George Soros bile bu ayaklanmayı değerlendiriyordu.

“Gerçekte ben göstericilerin samimi duygularını anlıyorum. Kararlar sermayeyi bankalara pompalamak için değil, fakat onların batık değerlerini etkili biçimde kurtarmak ve kendilerine batağa giden yoldan kendilerini kurtarmaya olanak tanımak içindi. Bankalara yüksek karlar sağlamak ve yüksek kar payı dağıtmalarına izin vermek içindi. Dediğim gibi göstericilerin sorunların sempati var”.

Şikâyetler o kadar yüksek sesle ve geniş biçimde dile getirildi ki, ana medya ortak çıkış yolunu protestoları görmezlikten gelmede buldu.

“Wall Street İşgali” birkaç hafta içinde uluslar arası ilgiyi üzerine çekmekle kalmadı fakat çoğu kişi süregiden bu olayların ABD’de bir dönüm noktası olacağına inanıyor.

Not: Russian Today’den çevirilmiştir

Ontex İşçileri İşe İade Davasını Kazandılar

Ontex-Canbebe işçileri fabrikalarında daha iyi çalışma koşulları için sendikal faaliyet yürüttükleri ve sendika işyeri temsilcilerini kendileri seçmek istedikleri için işten atılmışlardı. 17 Şubat 2011 tarihinde işten atılan ve örgütlü oldukları Selüloz-İş Sendikası tarafından da yalnız bırakılan 16 Ontex-Canbebe işçisi Yenibosna’daki fabrikaları önünde çadır kurarak direnişe başlamış ve eylemlerini 162 gün sürdürmüşlerdi.

İşten atılmaları üzerine hukuksal süreci de başlatan Ontex-Canbebe işçileri işe iade davası açmışlardı. Bakırköy 7. İş Mahkemesi’nde görülen dava 12 Ekim günü sonuçlandı.

İşe iade davası açan işçilerin davaları 6. ve 7. İş Mahkemelerinin

de iki grup halinde görülmekteydi. 6 kişilik bir grup işçinin mahkemesi 6. İş Mahkemesi’nce işçiler lehine sonuçlanmıştı.

12 Ekim günü görülen 7. İş Mahkemesi’deki duruşma işçilerin lehine sonuçlandı. Mahkeme 7 işçinin işe iadesine karar verirken, patronun işe başlatmaması halinde; işçilerin sendikal faaliyetleri gerekçe gösterilerek işten çıkarılması nedeniyle gerçekleştiği için 1 yıllık brüt ücret tutarında tazminat ödenmesine hükmetti.

Kararın kesinleşmesinden sonra 4 aylık ücretleri ve diğer haklarının patronlar tarafından Ontex-Canbebe işçilerine ödenmesi gerekiyor. □

ANKARA YÜRÜYÜŞÜ ÖNCESİ EYLEMLER

Emekçiler, 8 Ekim'de Ankara'da yaptıkları mitinge hazırlık için çeşitli eylemler yaptılar.

Ses Çapa'da Basın Açıklaması Yaptı

Çapa Tıp Fakültesi'nde sağlık emekçileri, 6 Ekim günü saat 12.30'da bir araya gelerek, "Güvenceli Maaş ve Emekliliğe Yansiyacak İnsanca Yaşanabilir Ücret, Güvenceli İş ve Gelecek İstiyoruz" dediler.

Hastane önünde bir araya gelen SES üyeleri "Kamu Hastane Birlikleri Yasası İle Hastanelerimiz Satılıyor Haberiniz Var mı? / SES" pankartını açarak "Hastaneler Halkındır Satılmaz, Sözleşmeli Köle Olmayacağız, Sağlıkta Tasarruf Ölüm Demektir" sloganlarını attılar.

Basın açıklamasını SES Aksaray Şubesi adına okuyan Ersoy Adıgüzel "Yıllardır profesöründen, sağlık emekçilerine kadar sağlık emekçilerinin maaşları düşük tutuldu... Hiçbir söz hakkımız olmadığı halde, işleyişten kaynaklanan sorunların nedenleri bizmiş gibi, Sağlık Bakanı tarafından hedef gösterildik... Sendika yasamız görüşülüyor. Ama hükümet toplu sözleşmede son sözü, kendi atadığı Hakem kuruluna vererek grev hakkını yok saymak istiyor. 8 Ekim'de Ankara'da mitingde, ardından grevlerle alanlarda olacağız" dedi ve 8 Ekim'de Ankara'da yapılacak mitinge çağrıda bulunarak basın açıklamasını sona erdirdi.

.....

"Geleceğimize Sahip Çıkmak İçin 8 Ekim'de Ankara'ya"

"Halktan toplanan vergilerle yapılan hastaneleri sermayeye veren, düşük ücretlerle, güvencesiz, belirsiz mesaiyle çalışmayı dayatan, paran kadar sağlık anlayışını yerleştirecek olan, sağlık emekçilerini işsizliğe ve birbiriyle rekabete zorlayan, sağlık hakkını ortadan kaldırıp, sağlık piyasasını besleyecek olan, Kamu Hastaneler Birlikleri-Sağlık Kentleri düzenlemelerine karşı hastaneleri-

mize ve geleceğimize sahip çıkmak için 8 Ekim'de Ankara'da olacağız" diyen SES 9 Eylül Üniversitesi İşyeri Temsilciliği, bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

7 Ekim günü 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde çalışan sağlık emekçilerinin gerçekleştirdiği basın açıklaması saat 12.30'da başladı. "Yaşasın Örgütlü Mücadememiz" sloganını atan emekçiler şunları söyledi:

"...Grevsiz toplu iş sözleşmesi bizlere dayatılmak istenmektedir. Bizler Dokuz Eylül Üniversitesi çalışanları olarak geçtiğimiz Nisan ayında yaklaşık 2000 çalışanın katılımıyla grevler gerçekleştirdik. Türkiye mücadelesine geçen, kazanımlarla sonuçlanan grev günlerinde birlik olmanın, dayanışmanın ve örgütlü mücadele etmenin coşkusunu paylaştık. Hep beraber gördük ki çalışanın en büyük gücü hizmetten, üretimden gelen gücüdür. Hükümet de bunu iyi bilmektedir ki öncelikle örgütlenmenin engellenmesine yönelik sendikal kanunlar çıkarmakta ve grev hakkını gasp etmektedir.

Sağlıkta özelleştirme politikaları sadece sağlık çalışanın haklarını gasp etmekle kalmayıp verilen sağlık hizmetinin kalitesinde düşüslere neden olarak, paran kadar sağlık anlayışını yerleştirerek toplum sağlığını tehdit etmektedir. Tüm temel haklarımız için insanca yaşamı savunuyor, eşit, özgür, demokratik bir Türkiye istiyoruz!"

Basın açıklaması 8 Ekim'de Ankara'da olma çağrısı yapılarak sona erdirildi.

.....

8 Ekim Öncesi İzmir'de DİSK Eylemde

DİSK'e bağlı sendikaların üyesi yaklaşık 3 bin işçi, kıdem tazminatlarının kaldırılmasına karşı 7 Ekim'de yürüyüş yaptı. Basmane'deki DİSK Ege Bölge Temsilciliği binasından Çankaya'da bulunan AK Parti il binasına kadar yürüyen işçiler "Kıdem'e Uzman Eller Kırılınsın", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kıdemi Değil Taşeronu Kaldır", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Bütün İktidar Emegin Olacak", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları attı.

DİSK Ege Bölge Temsilciliği önünde toplanan işçiler saat 16.00'da sloganlar ve alkışlarla yürüyüşe geçti. Basmane Meydanı'ndan geçişte AK Parti Konak ilçe binası önünde yuhalamalarla birlikte "Gün Gelecek

Devran Dönecek, AKP Halka Hesap Verecek" sloganı atan işçiler, Fevzi Paşa Bulvarı'nı takip ederek AK Parti il binasına geldi. Polisin aldığı yoğun güvenlik önlemleri altında AK Parti il binasına 30 metre yakında kurulan polis barikadı önünde duran işçiler burada da "İşçi Memur El Elele Genel Greve" sloganı attılar. İşçiler, AKP binasına yönelik ıslıklı protestoda bulundu.

DİSK Ege Bölge Temsilcisi Ali Çeltek, okuduğu basın açıklamasında, AK Parti iktidarının kaldırmaya çalıştığı kıdem tazminatının dünyanın hemen her ülkesinde var olan en yaygın ödeme türlerinden birisi olduğunu, Fransa'dan Güney Kore'ye, Hollanda'dan Hindistan'a, Arjantin'den Japonya'ya ve İtalya'dan Brezilya'ya kadar neredeyse tüm ülkelerde kıdem tazminatının uygulandığını söyledi. Çeltek, "Kıdem tazminatı çalışanın ücretinin ileride ödenmek üzere ayrılmış bir parçasıdır. Ücret dışı işgücü maliyetinin bir unsuru şeklinde görülemez. AKP'nin işsizlik sigortası ve iş güvencesinin var edilmesinden sonra kıdem tazminatına gerek olmadığı iddiası yanlıştır, uydurmadır. Çünkü kıdem tazminatı ödeme durumu iş güvencesinin olduğu yerde değil, iş güvencesinin bittiği yerde başlamaktadır. Kıdem tazminatı fonu tartışmaları ise aldatmacadır" dedi.

Çeltek, 8 Ekim 2011 Cumartesi günü Ankara'da AK Parti iktidarının işçi ve emekçi aleyhine politikalarına karşı özel olarak da kıdem tazminatı için, torba yasa uygulamalarına, özel istihdam büroları girişimine karşı kitlesel eylem gerçekleştireceklerini söyledi. Basın açıklamasını "...Susmayacağız, yılmayacağız, teslim olmayacağız... Tarih de göstermiştir ki, baskı ile iktidarı sürdürenler er geç yenilecek ve tarihin karanlığında yok olacaklardır" diyerek bitirdi. Eyleme TMMTİS, TMMOB, KESK, TTB'nin yanı sıra Mücadele Birliği Platformu da destek verdi. Çeltek'in konuşmasının ardından eylem sona erdi.

ONBİNLER ANKARA'DA

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin ortak örgütlediği ve "Sokak Meclisi" adını verdikleri ve "İnsanca Bir Yaşam" şiarıyla harekete geçilen miting, 8 Ekim günü saat 10.00 sularında Ankara Garı önünde kitlenin toplanmasıyla başladı.

Yaklaşık 12.30 sularında yürüyüşün başlamasıyla miting alanı olan Sıhhiye Meydanı'na yönelindi. Konfederasyonlara bağlı çok sayıda sendika ve meslek örgütlerinin katıldığı mitinge çeşitli siyasi partiler, devrimci-demokrat örgütler, köy dernekleri ve çevre örgütleri destek verdi. Sayıları onbinleri bulan kitle, miting boyunca çok coşkuluydu, sık sık zindanlardaki tutsaklara atıflarda bulunan konuşmalar yapıldı.

Eyleme katılan Mücadele Birliği Platformu "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak!" pankartının arkasında yürüdü ve yürüyüş boyunca "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek" sloganları attı.

Onbinler miting alanına girerken onları köprüden sallandırılan, "Dünya Halkları Devrime Yürüyor Devrim İçin İleri / Mücadele Birliği Platformu" pankartı karşıladı.

Alanda zaman zaman "Yaşasın Partimiz TKEP LENİNİST" sloganları duyuldu.

Miting saygı duruşunun ardından örgütleyici kurum temsilcilerinin konuşmalarıyla devam etti.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün TBMM'nin milyonlarca insanın geleceğini ilgilendiren kararlar alındığını belirterek, halkın ve emekçinin canına ot tıkayan Sosyal Güvenlik, Torba Yasa ve Genel Sağlık Sigortası'nın burada bulunan yüzbinlerin muhalefetine rağmen alındığını söyledi. Zorunlu tasarruf, KEY ve işsizlik Fonu'nun yağmalandığını belirten Görgün, şimdi de Kıdem Tazminatı'na göz dikildiğini belirtti. Sermaye için dikensiz bir gül bahçesi yaratılmasına izin vermeyeceklerini ifade eden Görgün, daha da çoğalarak sokağın sesini güçlendireceklerini dile getirdi. Tüm ezilenlerin bir elin parmağı gibi olduğunu belirten Görgün, bu eli yumruk haline getirmenin zamanının geldiğini kaydetti. Birleşerek ve direnerek kazanacaklarını hatırlatan Görgün, seçimlerden sonra ülkenin tam bir faşizm altında yönetildiğine dikkat çekti.

Görgün, "Ülkemizi kararnamelerle yönetip, kamu hizmetlerini tasfiye ederek güvencesiz istihdamı ve iş cinayetlerini olağan hale getirmeye çalışıyorlar" dedi. Görgün, "Hak-

ları iade edilmeyen seçilmişleri, mesleklerini onurlarıyla yerine getirmek istedikleri için dört duvar arasına atılan gazeteci dostlarımızı unutmadık" dedi. Türkiye'de "ileri demokrasi" ve "Yeni Türkiye" adı altında yeni bir diktatörlüğün biçimlendiğine dikkat çeken Görgün, her büyük sarsıntının aşağıdan geldiğini ifade ederek, buna karşı duracaklarını söyledi.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı da "Sokak Meclisleri'nde kadın cinayetlerine dur" diyen kadın şiddetine karşı mücadele eden kadınların, haklarını arayan işçilerin, ötekileştirilen tüm kesimlerin, Kürecik'te "Füze Kalkanı'na Hayır" diyen Küreciklilerin, Hopalıların, nükleer silah karşıtlarının, Akkuyuluların, barış aktivistlerinin, eşit yurttaşlık hakkını isteyen Alevilerin, asimilasyona karşı duran Kürtlerin olduğunu belirtti. Memleketin üstünü gri bulutların kapladığını belirten Soğancı, Sokak Meclisi ile bu ablukanın dağıtılacağını söyledi.

Konuşmasına ölüm yıldönümü nedeniyle Devrimci Necdet Adalı'yı anarak başlayan TTB Genel Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu onla-

rın aydınlık yolunda yürümeye devam edeceklerini söyledi. Sokak Meclisi'nin en önemli görevinin yalanları açığa çıkartmak olduğunu belirten Bilaloğlu, 9 yıldır iktidarda olan AKP Hükümeti yüzünden dünden daha kötü olduklarının altını çizdi. Bilaloğlu, gelecek yıl ve daha sonraki yıllarda da Sokak Meclisi'nin sesini daha da yükselteceklerinin sözünü verdi.

Konuşmasına Kürtçe "Hoş geldin" ile başlayan KESK Genel Başkanı Lami Özgen ise, yukarıdan AKP aşağıdan cemaatler tarafından kuşatılmış olan sistemi eleştirerek, şunları söyledi:

"Bu düzen de 'Devlet adına bin operasyon yaptım' sözlerinin sahibine ödül gibi ceza, parasız eğitim talep eden öğrencilere 2 yıl hapis var. Bu düzende Kürt sorununda demokratik, barışçıl çözüm yerine daha fazla silah/savaş, daha fazla ölüm anlayışının dayatılması var. Barış ve diyalog yerine imha ve inkarın sürdürülmesinde inat var. 'Artık yeter! Kimse ölmesin' diyenlerin susturulmak istenmesi var. Bu düzende halkın oylarıyla seçilmiş belediye başkanlarını, siyasetçileri yaka paça gözaltına alarak, tutuklayarak bir halkın iradesinin teslim alınacağını düşünenler var. Bu düzende geçmişte başlanan diyalogun sürdürülmesi yerine uluslararası komploları tercih etmenin barışa hizmet etmeyeceğini görmeyenler var. Bu düzende onurlu bir barış için faali meçhuller, toplu mezralar, asit kuyuları, kimyasal silah kullanımını gibi savaş suçlarını açığa çıkarmaya hizmet edecek Hakikatleri Araştırma Komisyonları kurulması yok. Ama savaşı körükleyen sınır ötesi hareket tezkerelerinin süresinin uzatılmasından hala medet umanlar var. Bu düzende savaş var" dedi

Muhafiz gazetecilerin "örgüt üyeliği" adı altında tutuklandığına işaret eden Özgen, bu düzende barış, adalet, demokrasi, özgürlük ve adaletin olmadığını belirtti. Özgen, "Kürt sorununa demokratik ve barışçıl çözüm için Hakikatleri Araştırma ve Akil Adamlar komisyonlarının kurulması için; müzakerelerin yeniden başlaması için bugün yollara düşen on binlerce Gemlik yürüyüşçüsünü selamlamak için, Demokratik değerlere, hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmak için" yollarına devam edeceklerini belirterek, "Beroxwedan Jiyane" ve "An azadî an azadî" diyerek, konuşmasına son verdi.

Konuşmaların ardından Grup Kibele sahne aldı, halayların türkülerin ardından kitle dağıldı. □

GEMLİK YÜRÜYÜŞLERİ HER YERDE ENGELLENDİ

9 Ekim günü Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Hukuk Dayanışma Dernekleri Federasyonu (TUHAD-FED) öncülüğünde “Öcalan’a Özgürlük” Gemlik’e düzenlenecek yürüyüş için ilk kafileler 8 Ekim sabahı yola çıkmaya başladı.

Kürdistan’ın ve Türkiye’nin çeşitli illerinden hareket eden onlarca araçlık kafilede BDP milletvekilleri, PM üyeleri, Barış Anneleri İnsiyatifi ve Kürt halkından çok sayıda temsilci yer aldı.

Hakkari, Batman, Siirt, Kurtalan, Diyarbakır, Bismil, Urfa, Çınar, Viranşehir, Ceylanpınar, Suruç, Cizre, Silopi, Yüksekova, Elazığ ve Muş’tan kalkan araçlar şehirden çıkarken polis tarafından durduruldu ve çıkışlarına izin verilmedi; polis herkese kimlik kontrolleri yaptı. Yaşanan olaylarda gözaltına alınanlar olurken Milletvekili Gülten Kışanak ise polislerle yaşanan tartışmalarda TOMA aracının üzerine sürülmesiyle ezilme tehlikesi yaşadı.

Gemlik’e gitmelerine izin verilmeyen Kürt halkı, buldukları bölgelerdeki BDP binalarına ya da meydanlara giderek protesto için basın açıklamaları ve oturma eylemleri yaptılar.

Bu sırada Edremit ilçe girişinde de polisler kimlik kontrolü yaparken, BDP’ye de operasyon yapıldı ve çok sayıda kişi gözaltına alındı. Gemlik halkının aktarımlarına göre, birkaç gün önceden evleri dolaşan sivil giyimli insanlar, evlere Türk bayrağı dağıttılar.

İstanbul:

9 Ekim Pazar günü Gemlik’te yapılacak yürüyüş için İstanbul’dan yola çıkacak katile bir araya gelemedi.

Saat 23.00’de Bilgi Üniversitesi Dolapdere Kampüsü önünden kalkacağı bildirilen araçlarla hareket etmek için Dolapdere’ye gelen halk, polis ablukası yüzünden toplanamadı. Dolapdere’de her sokağı, her köşe başını tutan çevik kuvvet polisleri ve panzerler, halkın toplanmasına, bir araya gelmesine, sokakta yürütmesine izin vermedi. Her-

kesi “evinize gidin” diye tehdit eden polis, kahvelere girerek insanları dışarı çıkardı.

İstanbul polisi otobüslerin de Dolapdere’ye girmesine izin vermedi. Dolapdere sokaklarında bekleyiş sürüyor. Çevik kuvvet ekipleri mahallenin içinde insanları “evlerinize gidin” diyerek tehdit etti.

Saatler 23.30’u geçerken toplanma yerine gelen milletvekili Sabahat Tuncel ve BDP il başkanı halk tarafından coşkuyla karşılandı. Toplanmaya başlayan halk, gelen araçlara binmek için Kampüse doğru yürüyüşe geçti. Mahalle çıkışı önünde bariyer kuran polis, “araçlara gidilmesine izin vermeyeceklerini, müdahale edileceğini” söyledi. Bunun üzerine herkes bulunduğu yere oturarak oturma eylemine başladı. Aralarında Mücadele Birliği okurlarının da olduğu eylemde “Bıjı Serok Apo”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Yaşasın Halkların Mücadele Birliği” sloganları atıldı.

İstanbul milletvekili Sabahat Tuncel ve BDP İl başkanı yaptıkları kısa konuşmalarla durumu protesto ettiler. Gemlik’e gidemeyen Kürt halkı, 10 Ekim saat 14.00’te AKP önüne yürüyeceklerini ilan etti.

İzmir:

8 Ekim Cumartesi günü akşam saatlerine doğru Gemlik yürüyüşü için bir araya gelen BDP’liler saat 22.30’da BDP İl binasının önünden kalkması planlanan otobüsler gelmeyince eylem gerçekleştirdiler. Otobüslere komik gerekçelerle el koyan emniyet, BDP İl binasının etrafını ablukaya aldı.

Yoğun polis ablukası altında kalan Kürt halkı bu olayı ıslıklar, alkışlar ve zılgıtlarla protesto ettiler. Kürt halkı bu ablukaya “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Biji Serok Apo”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Vur Gerilla Vur Kürdistan’ı Kur” sloganlarıyla karşılık verdi. Yola çıkmak için bekleyen kitle araç sorununun çözülmesini beklerken halaylar çaktı.

El koyulan araçlarla ilgili BDP İl yönetimi emniyetle yaptığı görüşmede olumlu bir sonuç alamayınca kendi içinde durum değerlendirmesi yaptı. Daha sonra Gemlik yürüyüşü için bir araya gelen kitleyle beraber BDP İzmir İl yönetimi 10 dakika boyunca yolu trafiğe kapattılar ve “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganı attılar. Oturma eyleminden sonra BDP İzmir İl Başkanı Yusuf Kaya yaptığı konuşmada “panzerlerin altında da kalsak, kurşunlansak da, tutuklansak da özgürlük mücadelemiz sürecektir. Bunu hiçbir güç engelleyemez” diyerek süreci nasıl karşılayacaklarını vurguladı.

Konuşmanın ardından eylem sona erdi. Mücadele Birliği Platformu, eyleme başından sonuna kadar destek verdi. □

Gemlik Yürüyüşü İle İlgili Çelenk Bırakma Eylemine Engel

Demokratik Toplum Konseyi (DTK) ve Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Dayanışma Dernekleri Federasyonu (TUHAD-FED)'nin Gemlik'te "Öcalan'a Özgürlük" adı altında yapacakları yürüyüşe polis tarafından Kür-

distan ve Türkiye'den kalkan araçlara el konulması, insanların araçlara binmelerine izin verilmemesi, vb bir çok baskıyı, saldırıyı protesto etmek için bir basın açıklaması düzenlendi. Abdullah Öcalan'a yönelik 9 Ekim komplosunun da yıldönümü nedeniyle BDP, Fatih, Bağcılar ve Kartal ilçelerinde AKP ilçe binalarına siyah çelenk bırakmak istedi, ancak yürüyüşleri yine polis engeline takıldı.

10 Ekim günü Aksaray'da bulunan BDP Fatih İlçe binası önünde bir araya gelen onlarca kişi, AKP Fatih İlçe binasına yürüyerek siyah çelenk bırakmak istedi. Yürüyüş yapılacağını bilen polis, Aksaray ve çevresini ablukaya alırken, TOMA araçları ve çevik kuvvet araçları BDP İlçe binası önüne çekildi. Polis, bina önüne gitmek isteyen kitleyi kimlik kontrolünden geçirdi.

Aralarında BDP İstanbul İl Başkanı Hüseyin Çalışçı ve il yöneticilerinin de bulunduğu grubun yapmak istediği yürüyüş polis tarafından engellenince, BDP binası önünde basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını okuyan BDP İstanbul İl Başkanı Hüseyin Çalışçı, "Dünden itibaren Bursa valiliği ve İç işleri bakanlığı tarafından yasaklanan Gemlik yürüyüşümüz engellenmiştir. Dünden beri uygulanan baskı ve engellemeleri protesto ediyoruz, partimize düzenlenen operasyonları protesto ediyoruz" diye konuştu.

Yapılan açıklamadan sonra toplanan insanlar dağıldı.

"Bizleri Tutuklasanız Da Yıldıramayacaksınız"

KCK operasyonu adı altında yürütülen operasyonlarda bir çok BDP'li parti yöneticisi ve kadın partilinin tutuklanması, BDP Kadın Meclisi tarafından, Galatasaray Tramvay durağında İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel'in de katılımıyla protesto edildi. 12 Ekim akşamı BDP'li kadınlar eylem boyunca "Hepimiz KCK'liyiz", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganları attılar.

BDP Kadın Meclisi adına konuşma yapan Asiye Kolçak, "4 Ekim sabaha karşı ev baskınlarıyla İstanbul başta olmak üzere bir çok şehirde 'KCK' adı altında Kürt yöneticilerini hedef alan operasyonlarda aralarında Derik Belediye Başkanı Çağlar Demirel'in de bulunduğu BDP PM üyeleri, eski ve yeni il yöneticileri, ilçe başkanları, Kürtlere ait kurum yöneticileri ve BDP kadın meclisi çalışanlarımızın da yer aldığı yüzlerce kişi gözaltına alınmış, İstanbul'da 97, Diyarbakır'da 18 kişi tutuklanmıştır. Partimize yönelik bu hukuk dışı siyasi kırımını kınıyoruz. Bu operasyonların hukuki değil tamamen siyasi olduğu artık tüm kamuoyu tarafından anlaşılmıştır" dedi.

Açıklamanın ardından konuşma yapan İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel, "yapacağımız eylemleri yasaklasanız da, kapatsanız da, bizleri tutuklasanız da bizleri yıldıramayacaksınız. İstanbul'da Kadın Meclisi'nden 21 kadın arkadaşımız tutuklandı, neden? Faşizme tepki gösterdikleri için. Bundan sonra da eşit demokratik yurttaşlık için özgürlük ve demokrasi mücadelemiz büyüyecektir" dedi.

ULUSAL SORUNA LENİNİST BAKIŞ

"Kürt hareketi sadece ulusal bir mücadele değildir, ulusal ve sınıfsaldır."

Bir dönem "Kart-Kurt" olarak beyinlere empoze edilen düşünce, günümüzde "Sorun" olarak kendini dayatıp şimdi "özerklik" olarak tartışıyor kendini. Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesinin yükseldiği andan günümüze bu halk, verdiği bu mücadeleyle devletin tepesindekilere "Kürt realitesini kabul ediyoruz" söylemini söylemiş ve onları bunu tanımaya mecbur kılmıştır.

Bu sözün söylendiği tarihten günümüze Kürt halkı sadece varlığını kabul ettirmekle kalmadı aynı zamanda devletin politikasının belirlenmesinde önemli bir unsur haline geldi. Öyle ki devletin tepesinde bulunanların etkileri tutuştu. Bir taraftan işçi-emekçilerin artık ufak çapta değil de Avrupa ülkelerine bile örnek olan bir Tekel

deneyimi ve ardından sürüklediği diğer eylemler, öte yandan devlet için bir "sorun" olan ulusal sorun uykuları iyice kaçırdı. Bu süreç sadece devleti ve tepesindekilere değil ayrıca "alt-üst oluştan" korkan ve "toplum buna hazır değil" diyenlerin de uykularını kaçırdı.

Tam da bu süreçte yani toplumun tüm kesimlerinin ayakta olduğu bu dönemde Kürt halkına ve işçi-emekçilere kurtuluşun ancak birlikte bir mücadeleyle mümkün olabileceğini yüksek sesle anlatmamız gerekmektedir. İşçi-emekçilerin Kürt ulusal mücadeleden aynı şekilde Kürt ulusunun da işçi-emekçilerden çok şey öğrendiği yadsınamaz.

"Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği" şiarını daha da yükselttiğimiz şu günlerde biz de Ayışığı Sanat Merkezi o-

larak bir panel gerçekleştirdik. Panelimiz 2 Ekim Pazar günü Ayışığı Sanat Merkezi'nde gerçekleşti.

İki bölümden oluşan panelin ilk bölümünde Ulusal Sorun'a nasıl bakmamız gerektiği üzerine ve ortaya nasıl çıktığını konuşup dünya çapında ve özellikle Türkiye ve Kürdistan'da nasıl şekillendiği üzerine örneklerle açıklandı.

Ardından ikinci bölüm olan soru cevap kısmına geçildi. Panelin sonlarına doğru söz alan fabrika işçisi özellikle bu dönemde işçilerin bunun için bir şey yapması gerektiğini söyleyerek çalıştığı fabrikadan bizlere yaşadığı kimi şeyleri anlattı.

Son olarak da Sanat Merkezinden bir arkadaş da panelin kapanışını yaparken panelist olarak etkinliğe katılan Vefa Serdar'a teşekkür ederek eylemde olan Savranoğlu Deri işçilerini İstanbul'a uğurlamak için bir çağrıda bulundu.

Kısa bir toparlanmadan sonra etkinliğe katılanlarla Menemen'e gidildi.

DEVİRİM

Dünyada anti-kapitalist hareketlerle sarsılan ülkelere baktığımızda, Türkiye gibi, bir savaşla, bir gerilla hareketiyle, özgürlük hakkı için ayağa kalkmış bir halkla karşı karşıya kalmış başka bir ülke göremeyiz. Buna, işçi sınıfının, gençliğin, yoksul halkın düzene karşı mücadele ve öfkesini eklemeliyiz. Bütün bu iç ve dış çelişkiler yumağı, çöküş halindeki emperyalist-kapitalist sistemin en zayıf halkası durumuna getirmiş bulunuyor.

Devrimin kapıyı çalmakta olduğunun en anlaşılabilir emaresi, hiç alakası olmayanların bile “işçi sınıfı iktidarı”ndan söz etmeye başlamış olmalarıdır. Türk-İş içindeki muhalefetten söz ediyoruz. Evet, bundan böyle işçi sınıfı iktidarından söz etmek gerek ama bu onların kastettiği şekliyle, bu düzen içinde gerçekleşecek bir iktidar değişiminden değil, bir devrimle gelecek bir işçi sınıfı iktidarından söz etmek gerek.

“Wall Street’i işgal et” eylemleri bir dünya devriminin habercisi, dipten gelen dalgaların kıyıya ulaşan öncüleri mi? Kesinlikle öyle. Ve bu ne kadar kesin ise, Türkiye ve Kürdistan’daki son gelişmelerin bir devrimin, birleşik devrimin habercisi olduğu da o kadar kesindir. Devrim artık kapıda!

Türk teknelci sermaye sınıfı, dünya burjuvazisi ile birlikte “Wall Street’i işgal et” eylemlerinin şokunu yaşarken birden bire kendi topraklarında kendisini sersemleten bir eylemle karşı karşıya kaldı. Gerilla baskınından söz ediyoruz.

Gerilla baskınının önemi, Türk ordusunun verdiği zayıfta değil, onun politik ve askeri etkisinde; egemen sınıfının baskı ve zor aygıtlarının işe yaramazlığını, savaşamaz durumda ve çürümekte olduğunu, sistemin aslında içten içe çökmekte olduğunu ortaya koymasındadır.

Bir devrimin bir yerde gerçekleşmesi, zafere ulaşması için “ulusal” koşulların uygun olması yetmez; uluslar arası koşulların da uygun olması lazım. Bu bağlamda, önce uluslar arası koşulların; dünya koşullarının ne durumda olduğuna kısaca bir göz atalım.

Dünya Ayakta!

Aslında bu ara başlık bize ait değil. Burjuva basınının geçtiğimiz hafta tüm dünyada kullandığı bir başlık idi bu. Ama durumu son derece güzel ve doğru betimlediği için biz de rahatlıkla kullanabiliriz. Sınıf çıkarları konusunda son derece hassas, titiz ve dikkatli olan dünya burjuva basını bu başlığı kullandıysa bunun tek nedeni dünyadaki devrimci kitle hareketinin artık görmezlikten gelinerek geçitirilemeyeceği bir büyüklüğe erişmiş olmasıdır.

Emperyalist-kapitalist sistemin merkezi ABD ise, kalbi de “Wall Street” denilen, dünya finans kurumlarının –buna asalaklarının da diyebiliriz- bulunduğu caddedir. Amerikan emekçileri, yoksulları işte bu sembol caddede haftalardır bir işgal hareketi içindeler.

ABD hükümeti, basını ve polisiyle bu işgali kırmak için büyük bir çaba gösterdi-

ler. Fakat ne yaptılarsa boşuna oldu ve ters tepti; hareket giderek büyüdü ve kapitalizmi, sermaye sınıfını hedef alan bir nitelik kazandı.

Amerikalı emekçilerin işgal için bu sembol caddeyi seçmeleri bir rastlantı değildi. Son derece bilinçli bir seçimdi ve bu seçim emekçi, yoksul kitlelerdeki bilinç sıçramasının bir ifadesi, bir göstergesiydi. Amerikalı emekçilerde kapitalizme karşı mücadele bilinç ve isteği giderek güç kazanıyor.

Bu bilinç sıçramasının en somut ifadesi eylemci bir emekçinin şu ifadesidir: “Tarihimizin hiçbir döneminde sermayenin bu kadar az elde toplandığına, yoksulluğun bu kadar geniş kesime yayıldığına tanık olmamıştık.” Bu bizim “hepsi de okumuş” reformist ve oportünistlerimizin anlayamadığı, kavrayamadığı ya da anlamak istemedikleri son derece önemli bir noktadır.

Sermayeyi giderek çok az elde, bir avuç asalağın elinde toplayan, milyarlarca insanı ise sefalet çukuruna iten şey, kapitalizmin hareket yasalarıdır. Bu gün tanık olduğumuz sefalet, yıkım, doğa tahribatı, toplumlardaki bozulma kadar anti-kapitalist hareket de kapitalist üretimin hareket yasalarının sonuçlarıdır.

Buradan son derece önemli sonuçlara ulaşıyoruz. Birincisi, Dünyayı saran, dünya burjuvazisini derinden sarsan bu hareket geçici değil ve artık son büyük kavgaya, son büyük çarpışmaya kadar süreklilik arz edecektir. Hareketin ivmesi zaman zaman düşse bile ana eğilim saptadığımız biçimde olacak.

Bunun basit ve kolay anlaşılabilir bir nedeni var: Kapitalist üretim devam ettikçe işlemeye devam edecek olan onun hareket yasaları sonuçlarını da üretecektir. Bu sonuçların ne olduğuna dair emekçilerin bilincinin açık olduğunu artık biliyoruz.

İkinci önemli sonuç şudur: Kapitalist üretimin engeli sermayenin kendisidir. Amerikalı sıradan emekçinin duru bir bilinçle ifade ettiği durumun teorik ve pratik anlamı budur. Kapitalist üretimin amacı-hedefi olan sermaye birikimi ulaştığı nicelik

KAPIDA

itibarıyla kapitalist üretimi sürdürülemez noktaya getirmiştir.

Üçüncü önemli sonuç: Kitleler, dünya çapında, kapitalizmin hareket yasaları tarafından eyleme sürüklenmişler, ya da itilmişlerdir. Dev kitle hareketinin bu özelliği onun esas olarak “kendiliğinden” bir hareket olduğu anlamına gelir. Pek çok ülkede devrimci öncünün hareket üzerinde etkisi olsa da hareketin baskın karakterinin “kendiliğinden” olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Ne var ki devrimden umudunu kesmiş, burjuvaziye ağızlarına kadar güvenle dolu olan sosyal reformistlerle oportünistler bundan sadece olumsuz sonuç çıkarırlar. Devrimci komünistler ise soruna başka türlü bakarlar ve hareketin “kendiliğinden” özelliğinde onun son derece derin köklere, son derece sağlam temellere sahip olduğunu görürler.

“Wall Street” işgalcilerinin çağrısına dünya çapında milyonlarca insan uydu ve eyleme geçti. Latin Amerika’dan Asya’ya, Avrupa’dan Avustralya’ya, Afrika’ya kadar bütün kıtalarda emekçi kitleler kapitalizme karşı harekete geçti. Bu kadar geniş coğrafyaya yayılmış milyonlarca insanı aynı zaman diliminde aynı hedefler için sadece güçlü bir ortak temel harekete geçirebilir.

Bu ortak temel, kapitalist üretimin kendisi ve onun hareket yasalarının sonuçlarıdır. İşçi sınıfı ve diğer emekçi kitleler şimdi bu ortak temeli ortadan kaldırmak için dünya çapında harekete geçmiş bulunuyorlar.

Zincirin Zayıf Halkası: Türkiye

Şimdi yanıtlanması gereken soru şudur: Türkiye bu tablonun neresinde? Türkiye’nin bu tablonun tam ortasında yer aldığını, devrim ve iktidar sorununun artık pratik politika konusu haline geldiğini dergimiz sayfalarında sürekli ortaya koymaya çalıştık. Daha ileri gittik ve içinde bulunduğumuz koşullarda iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi meselesini ileri bir tarihe ertelemenin burjuvaziye hizmet anlamına geleceğini yazdık.

Biz işçi sınıfının ve devrimci güçlerin

önüne bu devrimci görevi koyarken sosyal reformist partiler ile oportünist hareketler düzen içi reformist çizgide yürümeye devam etmekle kalmadılar ama bizi de hayalcilikle suçladılar. Onlara göre devrimci durum yoktu, düzen cephesinde ufak-tefek arızalar olsa da her şey yolundaydı; kitleler hareket halinde değildi, olanlar da zaten bir takım haklar için ayağa kalkmışlardı; hepsi buydu.

Gerçek yaşam, her adımda onları değil bizi doğruladı. Türkiye’de Mısır’daki sağır sultanın bile duyduğu şiddetli bir iç savaş vardı. Türkiye’nin tekeli kapitalist düzeni iç ve dış çelişkilerle sarsılıyor, burjuva egemenlik ancak süngüye yaslanarak ayakta durabiliyordu.

Son bir-iki haftalık gelişmeler hem Türkiye’nin dış çelişkiler girdabında boğuştuğunu –İran’dan Suriye’ye; Kıbrıs ve Yunanistan’dan Ermenistan’a kadar nerdeyse savaş halinde olduğu “komşular”la çevrili hem içerde emekçi sınıfların mücadelesiyle kuşatıldığını, hem de –gerillanın son baskın eylemiyle- yaslandığı süngünün artık bir tenekeden ibaret olduğunu gösterdi.

Bu nedenle gerilla eylemi Türk sermaye sınıfı ve onun politik güçleri üzerinde sersemletici bir etki bıraktı. O kadar ki, Başbakan, diğer Bakanlar tüm programlarını iptal edip Ankara’da toplanmak zorunda kaldılar. Devletin en başındaki kişi A.Gül ise, sabahın köründe “misliyle intikam” içerikli bir açıklama yapmak zorunda kaldı. Bu bir savaş haliydi; Türkiye, gerçek bir savaşın, bir iç savaşın tam ortasında idi.

Sosyal reformist partilerin ve onların kuyruğundan ayrılmayan oportünist hareketlerin devrimci görevlerden kaçınmak için görmek istemedikleri, gözlerini kapadıkları gerçek buydu. Egemen bir sınıf, egemenliği altında tutmak durumunda olduğu toplumun ezici kesimiyle savaş halindeyse o sınıf artık “egemen” değildir; egemenliği de yıkılmak üzeredir.

Türkiye’de bugün karşı devrimcileriyle, devrimci güçleriyle, işçileriyle, Kürt halkıyla, öğrenci gençliğiyle herkes ayakta. Karşı devrim cephesi, devrimi engelle-

bilmek için tüm güçlerini harekete geçirmiş durumda. Devrim cephesinin toplumsal ordusu ise farklı farklı kollardan düzene, düzenin güçlerine saldırıyor. Kürt halkı ve onun gerilla güçleri bu konuda en ilerde olanlardır. Sermaye sınıfı, Kürdistan’da artık egemen değildir ve egemenliğini tekrar kurabilmek için top, tüfek, tank gibi araçlara başvurmaktan başka yol bilmemekte.

Dünyada anti-kapitalist hareketlerle sarsılan ülkelere baktığımızda, Türkiye gibi, bir savaşla, bir gerilla hareketiyle, özgürlük hakkı için ayağa kalkmış bir halkla karşı karşıya kalmış başka bir ülke göremeyiz. Buna, işçi sınıfının, gençliğin, yoksul halkın düzene karşı mücadele ve öfkesini eklemeliyiz. Bütün bu iç ve dış çelişkiler yumağı, çöküş halindeki emperyalist-kapitalist sistemin en zayıf halkası durumuna getirmiş bulunuyor.

Devrimin kapıyı çalmakta olduğunun en anlaşılabilir emaresi, hiç alakası olmayanların bile “işçi sınıfı iktidarı”ndan söz etmeye başlamış olmalarıdır. Türk-İş içindeki muhalefetten söz ediyoruz. Evet, bundan böyle işçi sınıfı iktidarından söz etmek gerek ama bu onların kastettiği şekliyle, bu düzen içinde gerçekleşecek bir iktidar değişiminden değil, bir devrimle gelecek bir işçi sınıfı iktidarından söz etmek gerek.

Devrimi gerçekleştirecek büyük toplumsal devrimci hareketin eksiklikleri, zafırları yok mu? Var ve çoktur. Her şeyden önce iktidarı derhal alacak ve otoritesini ilan edecek Geçici Devrim Hükümeti sorunu pratik olarak ele alınmış değil. Oysa Geçici Devrim Hükümeti sorunu pratik olarak ele alınmadan ve belli bir çözüme kavuşturulmadan işçi sınıfının politik iktidarı pratik biçimde ele geçirmesi mümkün değil. Bunun gibi çözüm bekleyen başka sorunlardan da söz etmek mümkün.

Ne var ki, sorunların ağırlığı ve ya çokluğu devrim gibi büyük ve tarihi bir altüst oluşa öncülük etmek üzere yola çıkanların gözünü korkutamaz. Hangi devrim dört dörtlük bir hazırlıktan sonra başlamış ve iktidarın gökten elma düşer gibi işçi sınıfının kucağına düştüğü nerede görülmüş? □

ÖLÜMSÜZLEŞMESİNİN 44. YILINDA CHE YÜRÜYÜŞLERİ

Ernesto Che Guevara'nın ölümsüzleşmesinin 44. yılında Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) Taksim'de bir anma yürüyüşü düzenledi.

9 Ekim 2011 Cumartesi günü saat 15.00'de Taksim Tünel Meydanı'nda bir araya gelen öğrenciler "Gerçekçi Ol İmkansız İste – Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankart açtı. Kızıl bayraklarıyla gelen DÖB'lü öğrenciler Küba ve Che bayraklarını dalgalandılar. Yürüyüş öncesinde Enternasyonalist devrimci Ernesto Che Guevara'yı ölümsüzleşmesinin 44. yılında anmak üzere bir araya geldiklerini belirten bir ajitasyon konuşması yapılarak çevredeki insanlara Che'nin ve devrim savaşçılarının ölümsüzlüğünü bir kez daha hep birlikte haykırmak üzere yürüyüşe katılma daveti yapıldı.

Devrimci marşların eşliğinde coşkulu bir şekilde "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!", "Gerçekçi Ol, İmkansız İste!", "Bir İki Üç Daha Fazla Vietnam, Ernesto'ya Bin Selam!", "Ernesto'ya Bin Selam Savaşa Devam!", "Che'den Deniz'e Gençlik Devrimi Büyütüyor", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!", "Deniz, Yusuf İnan, Savaşa Devam!", "Che Guevara Ölümsüzdür!" sloganlarını atan öğrenciler çevredeki gençlerin ve turistlerin ilgisini çekti. Tünel Meydanı'nda Ernesto Che Guevara'nın yaşamına ve devrimci kişiliğine, enternasyonalist bir savaşçı oluşuna değinilen kısa bir konuşma yapılarak sloganlarla İstiklal Caddesi'nden Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş sırasında atılan coşkulu sloganları duyanlar alkışlarla yürüyüşe destek verdiler, zaman zaman gençler ve turistler korteje katılarak sloganlara eşlik ettiler. Kortej ilerledikçe kalabalıklaşarak yürüyüşe devam edildi. İstiklal Caddesinin ortalarına gelindiğinde Çav Bela Marşını söylemeye başlayan öğrencilerin coşkusu çevredeki insanların da ilgisini çekti ve coşkuyu arttırdı. Marşa eşlik edenler, sloganlara eşlik etmeye çalışanlar ve korteje katılanlarla coşku daha da arttı. Turistlerde resimler çekerek kortejdeki gençlerle kısa konuşmalar yapıp sorular sordular.

Sloganlarla yürüyen öğrencileri İstiklal Caddesi üzerindeki Ayışığı Sanat Merkezi önünde Grup Emeğe Ezgi enstrümanlarıyla ve marşlarla karşıladı. Grup, Emeğe Ezgi'nin kendilerini marşlarla karşılamasını coşkulu sloganlarla karşıladı ve marşlara eşlik etti. Grup Emeğe Ezgi söylediği üç parçanın ardından kendi çalışmaları olan "Söz Veriyoruz" marşını söylemeye başladığında hep bir ağızdan Che ve ölümsüzleşen devrim savaşçılarına devrim sözü verilerek yürüyüşe devam edildi. Tramvay durağına gelindiğinde basın açıklamasına geçildi.

"Merhaba Kumandan Ernesto Che Guevara'nın Yoldaşları, Merhaba Deniz Gezmişin Yoldaşları" diyerek seslenen DÖB'lü öğrenciler, emperyalistler ve onların işbirlikçileri tarafından katledilen kumandan Che yoldaşı anmak için toplandıklarını dile getirdiler.

"Gerçekçi Ol İmkansız İste" diyen

Che'nin baskıcı, gerici, sömürücü egemenlerin diktatörlüklerini yıkmak için, özgürlük için yola çıktığını ve bu yolda ölümsüzleştiği hatırlatılan basın açıklamasında yıkılmaz sanılan diktatörlüklerin Rusya'da, balkan ülkelerinde, Küba'da Vietnam'da Kore'de bugün Venezuela'da, Tunus'ta, Mısır'da yenildiğini, bugün Kürt ve Türk halkları başta olmak üzere tüm emekçilerin İspanya'da Şili'de Yunanistan'da gençlerle birlikte başkaldırdığına vurgu yapıldı.

"Biz genç kuşaklar Che ve Deniz'in dünyayı değiştirme eylemlerinin cesaretini ve kararlılığını üstlendik" diyen öğrenciler Che'nin Enternasyonalist düşüncelerine değinerek enternasyonalizmin halkların, emekçilerin mücadele birliği olduğunu belirterek Che'nin köleleştirmeye baskı altında tutulmaya çalışılan ilhak ve işgal edilen tüm halkların özgür olmaları gerektiğine ve kendi kaderlerini tayin etme hakları olduğuna inandığına ve bunun için savaşım verdiğine vurgu yaptılar.

Basın açıklamasında eğer Che Guevara hayatta olsaydı "Ben Küba'da bunun için savaştım, Bolivya'da, Kongo'da bunun için savaştım. Ben halkların sosyalizmle özgür olabileceğini gördüm ve özgür olmak isteyen her halkın yanında oldum. Kürt halkının da yanındayım. Onunla birlikte savaşa gireceğim" derdi ve hiç tereddütsüz bu savaşın içinde olurdu denilerek, Deniz Gezmiş de hayatta olsaydı "Yoldaşlar, kurtuluşumuzu biz gerçekleştireceğiz, bu devrimi biz yapacağız, devrim ya ruhumuzdadır ya da hiçbir yerde" diyerek devrim için savaşına devam ederdi denildi.

Che'yi gözyaşlarıyla değil, mücadeleyi yükselterek bilinci ve yürekleri özgürlük ve sosyalizm tutkusuyla doldurarak anmak gerektiği vurgulanarak "Onların yüceltmeye ihtiyaçları yok. Onlar bizlere yücelerden, dağların doruklarından, okul sıralarından, fabrikalardan, sokaklardan bakmakta Hasta La Victoria Siempre diyerek kavgaya çağırılmaktadır" denildi. Açıklamada bugün hala kimilerini devrimcileri bir avuç insan olarak gördüğü hatırlatılarak "baskı yasalarının, silahların, panzerlerin gölgesinde dün 12 kişiyle Küba dağlarına çıkan ve binlerle sokaklarda devrimi kutlayan, diktatörlerin iktidarına halk adına el koyan Kübalılar gibiyiz" denildi.

Basın açıklaması "Che'den Denize Gençlik Devrimi Büyütüyor", "Ernestoya Bin Selam, Savaşa Devam!", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam!" sloganları atılarak sona erdi.

Che Yürüyüşü, aynı saatlerde Antep ve İzmir'de de gerçekleşirken, Mersin'de de DÖB'lü öğrenciler üniversitede Che'yi anlatan stand açtılar. □

“BURADAKİ İŞÇİLERİN GÖZÜ KULAĞI BİZDE”

Kampana ve İzmir’den gelen Savranoğlu işçileri kısa bir süre önce İstanbul’a gelerek eylemlerini Tuzla’da Kampana işçileri ile birleştirmişlerdi.

Kampana Deri’de ise fabrikada sendikal faaliyet yürüttükleri için işten çıkartılan 16 işçi, 217 gündür fabrikanın önünde eylemdeydi.

15 gün önce İzmir’de aynı patronun sahibi olduğu Savranoğlu Deri’de de “üretim ara” vererek sendikal faaliyet yürüten 38 işçi işten çıkarılmıştı. Yasal olarak fabrikasını iflasta gösteren patron 37 işçiye, ya işsiz kalma ya da sahibi olduğu diğer fabrika İstanbul Tuzla’da bulunan Kampana Deri Fabrikası’nda çalışmak durumunda bırakmıştı.

İşçiler 2 Ekim günü Kampana fabrikasında işe başlamışlardı. Dışarıda eylemde olan 15 Kampana Deri işçileriyle içinde fabrikada çalışmaya başlayan Savranoğlu işçilerini patron 10 gün sonra işten çıkarttı. İşçiler patronunun evine yürüyüş düzenledi, Kampana ve Savranoğlu işçilerine desek eylemleri yapıldı.

İşçiler aniden bastıran soğuk havaya rağmen bir çadır daha kurarak hem kışa hem patronun oyunlarına karşı hazırlıklarını tamamladılar. Sobalarını yakıp, çadırlarını döşediler. Savranoğlu işçileri “Eğer biz kazanırsak burada bulunan yüzlerce fabrikada çalışan işçiye örnek olacağız, buradaki işçilerin gözü kulağı bizde” sözleriyle mücadeledeki kararlılıklarını dile getirdiler.

Savranoğlu İşçileri Mücadeleyi İzmir’de Sürecek

Patronun Menemen’de bulunan fabrikayı patronun farklı bir isimle yeniden üretime başlatacağını öğrenen Savranoğlu işçileri Tuzla’daki eylemlerini bitirerek İzmir’e döndü.

19 Ekim günü eşyalarını toplamaya başlayan işçiler direniş çadırındaki Kampana işçileri ve destek için gelen dostlarıyla vedalaştılar. İzmir’de mücadeleyi sürdüreceklerini ve İstanbul’daki işçilerle dayanışma içinde olacaklarını belirterek yola çıktılar.

Savranoğlu işçileri İzmir’de “İşçiler Sürgünde Anayasa Nerede”, Ya Sendika Girecek Ya Kepenkler İnecek”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganıyla akşam saatlerinde otobüsten inerken sendikalardan ve devrimci siyasetlerden gelen 300 kişi tarafından coşkuyla karşılandı.

Savranoğlu işçilerinin gelişiyile uzun süre coşkulu bir şekilde “Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor”, “Ya Sendika Girecek Ya Kepenkler İnecek”, “Yılgınlık Yok Direniş Var”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!”, “Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir!”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması!”, “Zafer Direnen Emekçinin Olacak!” sloganları atıldı.

Deri-İş Sendikası, Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi, Tek Gıda-İş Sendikası yöneticileri kısa konuşmalar yaptılar.

Savranoğlu işçileri sendikal mücadeleyi sürdürme ve işlerine geri dönme mücadelesini İstanbul’daki işçilerle birlikte dayanışma içerisinde sürdürme kararlılıklarını bir kez daha tekrarladılar. Sabah erken saatlerde fabrika önündeki çadırlarında eylemde olacaklarını söyleyerek evlerine gittiler. □

Dünya Öğretmenler Gününde Eylemdeydiler

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü dolayısı ile Eğitim-Sen üyesi öğretmenler “5 Ekim Dünya Öğretmenler Gününde Sorunlarına Kalıcı Çözümler Üretilmesini” talep ederek Sultanahmet meydanında saat 15.00’da bir araya gelerek eylem yaptılar.

Öğretmenler meydana “5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü, Öğretmenime Dokunma / Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri” yazılı pankart açarak İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü önüne doğru yürüyüşe geçtiler ve yürüyüş boyunca “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz”, “Köle Değil Öğretmeniz”, “Öğretmen Düşmanı Bakan İstifa” sloganları atıldılar.

Milli Eğitim Müdürlüğü önüne gelen öğretmenler adına basın açıklamasını Eğitim Sen İstanbul Şubeleri adına Mustafa Turgut Yaptı. Turgut yaptığı açıklamada “Öğretmenler 5 Ekim’i, yıllardır biriken, artan ve çözüm bekleyen sorunlarla karşılıyor. Eğitimde yaşanan sorunlara çözüm üretileceği yerde bu sorunların her yıl katlanarak artması, öğretmenlerimiz olumsuz yönde etkilemeyi sürdürüyor.. Eğitim-Sen olarak sistem tarafından dayatılan, her türlü haksız ve hukuksuz uygulamanın ancak tüm öğretmenlerin birleşik ve örgütlü mücadelesiyle kırılabileceğine inanıyoruz. 8 Ekim’de yapılacak mitingde tüm öğretmenlerin Ankara’da olacağını buradan ilan ediyoruz” dedi.

Eylem, sloganlarla sona erdi. □

"Faşist Saldırlara Geçit Vermeyeceğiz!"

Ataşehir'e bağlı 1 Mayıs Mahallesi'nde faşist grubun provokasyon girişimi sonucu 18 Ekim akşamı sokağa çıkarak yürüyüş yapan halka polisin saldırısı ve baskınlarla yapılan gözaltılar protesto edildi.

1 Mayıs Mahallesi halkı, polisin saldırısını ve gözaltına alınanların serbest bırakılması için 20 Ekim 2011 Perşembe akşamı saat 20.00'de Arda Tekel önünde "Faşist Saldırlara Geçit Vermeyeceğiz – 1 Mayıs Halkı", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın – 1 Mayıs Halkı" yazılı pankartları açarak yürüyüşe geçti.

TOMA'larla ve çevik kuvvetle ve yüzlerce polisi mahalleye yığarak, yolları kesip otobüslerin geçişini durdurarak halkın protestosunu engellemeye çalıştı.

Mahalle halkı genç, yaşlı, kadın, erkek, çocuk bir araya gelerek "1 Mayıs Faşizme Mezar Olacak", "Biji Biratiya Gelan", "Ka-

til Polis 1 Mayıs'tan Defol", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" şeklinde sloganlar atarak toplanma yerinden caddeye çıkarak bir süre yürüdü.

Halkın önünü TOMA'larla kesen ve kalkanlarıyla ve ellerinde kalın coplearla yolu kesen polis "Eylem yapma hakkınızı yeterince kullandınız, daha fazla ilerlemeye devam ederseniz müdahale edilecek" uyarısı yaptı. Yolu aşığınsını da kapatan polis bir süre daha yürüyen halka tazyikli su fişkırtılarak müdahale etti. Bunun üzerine kit- le önce çöp konteynerlarını devirerek ve etraftaki hurda eşyaları yola atarak TOMA'ların ilerlemesini engelledi, ardından taşlarla polise karşılık vererek ara sokaklara dağıldı.

Polis kitlenin dağılmasının ardından bir süre daha bekleyişini sürdürdü. □

AVUKATLAR KEYFİ ARAMALARA KARŞI EYLEM YAPIYORLAR

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD)'ne üye avukatlar, Çağlayan Adliyesi'nde uygulanan arama dayatmasını haftalardır Salı günleri yaptıkları toplu girişlerle protesto ediyorlar. Bu protestonun sonucu, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından bazı avukatlara soruşturma açıldı. Avukatlar, Cumhuriyet başsavcısının yasadışı uygulamaların vazgeçmesini istediler.

18 Ekim günü Çağlayan Adliyesi önünde toplanan avukatlar; "Çağlayan Adliyesinde avukatlara yönelik saldırılar devam ediyor; soruşturma terörüne de boyun eğmeyeceğiz!" dediler.

ÇHD'li avukatlar adına açıklama yapan Av.Hülya Deveci; avukatların hukuka aykırı bir şekilde üstlerini arayan, fiili saldırıda bulunan, yasa dışı çekim yapan görevliler hakkında hiç bir işlem yapmayan İstanbul Savcılığının avukatlığa ilişkin kuralları ve ilkeleri uygulanmasını talep etti ve kendileri hakkında hızlıca soruşturma açılmasının dikkat çekici olduğunu söyledi. Deveci avukatların, Avukatlık Kanunu'nun 58. Maddesinin uygulamasını talep ederek, çantalarını aratmamalarını, kendilerine fiili saldırıda bulunan görevliye mukavemet suçu olarak değerlendirilmesi, yine avukatların yaşadığı sıkıntıları, hukuka aykırı uygulamaları kamuoyuyla paylaşmalarını yasadışı toplantı ve gösteri olarak niteleyen anlayışı kabul etmeyeceklerinin altını çizdi.

Çağdaş Hukukçular Derneği yöneticilerinden ve İstanbul Barosu Avukat Hakları Merkezi yöneticilerin de arasında olduğu toplam 10 kişiye "polise mukavemet", "yasadışı gösteri ve toplantı yapmak" suçlamasıyla soruşturma başlatıldı. Avukatlar ise yapılan keyfi dayatmalara karşı yılmayacaklarını açıklamalarda dile getirdiler.

Açıklamadan sonra toplu bir şekilde adliyeye giriş yapan avukatlar, kendilerini aratmadan içeri geçti. □

SUZAN ZENGİN SON YOLCULUĞUNA UĞURLANDI

Geçirdiği açık kalp ameliyatı sonunda 17 gün yoğun bakımda kalan ve 12 Ekim günü yaşamını yitiren İşçi Köylü Gazetesi Kartal Temsilcisi Suzan Zengin, 13 Ekim günü Tuzla Cemevi'nde yapılan törenle yoldaşları ve dostları tarafından ölümsüzlüğe uğurlandı.

1959 Sivas doğumlu olan Zengin, 1989'dan itibaren örgütlü mücadeleyle tanıştı ve Partizan dergisi'nin yayın çalışmalarında görev aldı.

Gazetecilik, yazarlık ve çevirmenlik yapan Suzan Zengin demokratik alanda bir çok kurum ve platformda çalışmalar yürüttü.

2009-2011 tarihleri arasında tutsak edilen Zengin, bu süre zarfında ciddi sağlık sorunlarıyla uğraştı. Tahliye olana kadar da Cezaevi koşullarında tedavi olamadı. Geçtiğimiz haftalarda geçirdiği açık kalp ameliyatı sonrasında da verdiği yaşam savaşını kaybetti.

"Suzan Zengin Yaşıyor", "Hapishanelerde Tecrid-Tredman Öldürmeye Devam Ediyor" pankartları açılan cenaze töreninde çelenkler, resimler ve kızıl bayraklarla yürüyüş yapıldı.

Yoldaşları ve dostlarından oluşan yaklaşık bin kişiyle "Suzan Zengin Ölümsüzdür", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Suzan Yoldaş Yaşıyor Mücadele Sürüyor", "Devrimci Basın Susturulamaz", "Sosyalist Basın Susturulamaz", "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük", "İçerde dışarıda Hücreleri Parçala", "Tecrid Ölümdür Tecrite Son", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Suzan Yoldaş Yaşıyor, Mücadele Sürüyor" sloganları atılarak mezarlığa yüründü.

Partizan, DHF, Mücadele Birliği, Kızılbayrak, Proleter Devrimci Duruş, ESP, Limter-İş Sendikası, Deri-İş Sendikası, devrimci siyasetlerden, siyasi partilerden, derneklerden sosyalist basından dostları, yazar, aydın ve sanatçıların katıldığı törende yoldaşları ve dostları kısa konuşmalarla Suzan Zengin'in devrimci kişiliğine, yazarlığına ilişkin kısa konuşmalarla devrimci basının susturulamayacağını aktardılar. Suzan Zengin'in verdiği mücadelenin dostları, yoldaşları tarafından sürdürüleceği belirtildi. Zengin'in defnedilmesinin ardından yine sloganlarla mezarlıktan ayrıldı. □

Ticaret Sarayı Değil Adalet Sarayı

Büro Emekçileri Sendikası (BES)'na üye Çağlayan Adliyesi emekçileri, 5 Ekim günü Adliye B kapısı önünde protesto eylemi için toplandılar ve "Müşteri Değil Yargı Emekçisiyiz, Ticaret Sarayı Değil, Adalet Sarayı" pankartı açtılar.

Avrupa'nın en büyük Adliye binası olan Çağlayan Adliyesi açıldığından beri avukatlara uygulanan "arama dayatması" ve diğer emekçilerin haklarının keyfice ortadan kaldırılması; ulaşım, yemek, su, gibi temel olan ihtiyaçların çok pahalı hale getirilmesi ve benzeri uygulamalar her geçen gün emekçilerin tepkisini daha çok çekiyor.

Basın açıklamasını BES 2 Nolu Şube Başkanı Nevin KAPLAN yaptı. BES açıklamasında; büro emekçilerinin açlık sınırının altında ücret alan, tozlu, rutubetli, sağlıksız koşullarda çalışan, angaryaya zorlanan, Adalet Komisyonları tarafından "görülen lüzum üzerine" keyfi bir biçimde görevleri değiştirilen, en küçük hata nedeniyle bile haklarında soruşturma açılan yargı emekçilerinin yok sayıldığını söylediler ve "Tüm yargı emekçilerinin, yemek, servis, lojman, kreş, gündüz bakım evi, emzirme odası vb. hizmetlerden eşit ve nitelikli bir şekilde yararlandırılması sağlanmalıdır." dediler.

Emekçiler son olarak, mücadelenin kesintisiz bir biçimde sürecini ve yandaş sendikalara karşı da emekçileri birleşik mücadeleyi yükseltmeye davet ettiler. □

.....

"Bedenimi Alırsınız Ama Ruhumu Asla"

Hükümetin çıkarmış olduğu Torba Yasa'ya karşı tepkiler devam ediyor. Uygulanmaya başlamasıyla birlikte bir çok işçiyi kölece çalışma koşullarına mahkum edecek olan, torba yasa uygulamasına karşı işçilerin emekçilerin eylemleri devam ediyor. Belediyelerde çalışan işçilerin bir çoğunun işyerinin, işkolunun her an değişmesine, işten çıkarılmasına, başka bir iş kolunda, başka bir belediyede ve hatta başka bir ilde çalışmak zorunda kalmasına neden olacak yasa için, belediyelerde çalışan DİSK Genel-İş Sendikası üyeleri belediyeler önünde eylemleriyle torba yasanın uygulamaya konulmasını protesto ediyor.

Kartal Belediyesi'nde yıllardır emek veren DİSK Genel-İş Sendikası üyesi belediye işçileri de torba yasaya karşı tepkilerini dile getirmek ve torba yasanın uygulamaya konmasıyla mağdur olacak 61 arkadaşlarının mağduriyetinin önlenmesi için Kartal Belediye Başkanlığı önünde bir araya gelerek bir basın açıklaması yaptılar.

20 Ekim Perşembe günü saat 11.30'da "Emek En Yüce Değerdir Emegiime Dokunma", "Emegiimi Siyasete Alet Etmeyin", "Kartal'dan Bedenimi Alırsınız Ama Ruhumu Asla", "Kölelik Yasasına Hayır", "Çuvala Girmek İstemiyoruz", "Kurban Bayramında Kurbanlık Olmayacağız" dövizleri taşıyarak "Torba Yasa Geri Çekilsin", "İşyerlerimizden Ayrılmak İstemiyoruz", "Kölelik Yasasına Hayır" sloganları attılar.

Basın açıklamasını belediye işçileri adına Genel-İş Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Mahmut Şengül yaptı.

Torba yasanın bir sürgün yasası olduğunu ve buna karşı birçok

eylem yapıldığını, yasa çıktıktan sonra muhalefet partilerinin bile bunun bir sürgün yasası olduğunu kabul ettiğini belirten Şengül bugün yapılan eylemde Kartal'da emeği bulunan işçiler adına Belediye Başkanı Altınok Öz'e seslenmek için bir araya geldiklerini belirtti.

Torba yasadaki Kartal Belediyesi çalışanlarından 61 arkadaşlarının mağdur olacağını ve bu mağduriyetin giderilmesini, bu sürgün yasasının, insanların maddi ve manevi yaşam şartlarını etkileyeceğini hatırlatarak Kartal halkına hizmet vermektan başka bir suçu olmayan arkadaşlarının mağdur olmasının engellenmesi gerektiğini belirtti.

Emeğin ve emekçinin dostu olduğunu söyleyen Belediye Başkanı'na seslenen Şengül, "Belediye Başkanımızın bu konuda yanlış bilgilendirildiği, listedeki birçok arkadaşımızı tanımadığını, işyerindeki farklı çekişmelerin yanlış yansımaları olarak görmekte ve bu yasanın kendisine verdiği personel gönderip göndermeme yetkisini başta bir aile babası olarak sonra Kartal halkının Belediye Başkanı olarak yeniden gözden geçirmesini, Belediye Başkanımızla hiçbir sorunu olmayan

61 arkadaşımızın, onların ailesi, çocukları ve geleceği için yeniden bu listeyi gözden geçirip geri çekmesini bu arkadaşlarımızın torba yasadaki mağduriyetinin reçetesinin de Belediye Başkanımız Altınok'tadır diyoruz, gereğinin yapılmasını kendisinden bekliyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Kartal Belediyesi çalışanları ve Kartal'da emeği bulunanlar olarak bugüne kadar torba yasaya karşı çeşitli eylemlerle tepkilerini dile getirdiklerini, fakat diğer sendikaların ve kitle örgütlerinin yeterli tepkiyi vermemeleri nedeniyle torba yasanın çıkmasına engel olunmadığını belirten Şengül DİSK Genel-İş Sendikası üyeleri olarak torba yasanın mağdurları olmamak için eylemlerini yükselteceklerini ve 24 Ekim'den itibaren daha kitlesel eylemlerde bulunacaklarını belirtti.

İşçilerin "Kölelik Yasasına Hayır", "Torba Yasa Geri Çekilsin", "İşyerlerimizden Ayrılmak İstemiyoruz" sloganlarıyla tepkilerini dile getirmelerinin ardından eylem sona erdirildi. □

.....

İşçilere Torba Yasayla Sürgün

Torba yasanın uygulanmaya başlamasıyla işçiler sürgün edilmeğe başlandı. Fatih Belediyesi ve Eminönü Belediyesi ile birleşip faaliyet sahasının artmasına karşın, norm kadro sayısının altında ve 248 işçi çalıştırılması gerekirken 192 işçi çalıştırılmasına rağmen Valilikte oluşturulan komisyona ihtiyaç fazlası işçi bildiriminde bulunulmuştu.

Bir basın açıklaması yapan Genel İş Sendikası ise, çalışan işçilerin tümünün devlet yetkili organlarca verilen kadrolara dayalı çalışan işçiler olduğunu belirtti.

Genel İş Sendikası 1 nolu şubeye üye işçiler, 18 Ekim günü İstanbul Sultanahmet'te bulunan Valilik önüne kadar yürüyüş düzenlediler. Valiliğin önünde 1 nolu şube Başkanı Hikmet Aygün açıklama yaptı.

Genel İş Sendikası yaptığı açıklamada, "üyelerimizin hak kayıplarına karşı başta bu hukuksuzluğu yaratanlara karşı olmak üzere her türlü hukuksal mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğimizin kamuoyunun bilgisine sunuyoruz" dedi. □

Sendikal Güçbirliği İzmir Bölge Toplantısı

Türk-İş Konfederasyonuna bağlı 10 sendikaların merkezi düzeyde oluşturduğu "SENDİKAL GÜÇBİRLİĞİ" İstanbul, Trakya toplantılarından sonra 3. toplantılarını İzmir'de 9 Ekim 2011 Pazar günü gerçekleştirdi.

Toplantı TMMOB'a ait olan Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nde gerçekleşti ve 1000'e yakın kişi tarafından izlendi. Toplantıya TÜMTİS, TEK GIDA-İŞ, DERİ-İŞ, TEZ-KOOP-İŞ, BELEDİYE-İŞ, HAVA-İŞ, PETROL-İŞ, KRİSTAL-İŞ, BASIN-İŞ ve TGS'nin genel başkanları konuşmacı olarak katıldı.

Toplantı salonuna İzmir Tümtis yönetimi, Tümtis üyesi ambar işçileri ve UPS Kargo İşçileri "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Suskun Türk-İş İstemiyoruz", "Tazminata Uzanan Eller Kırılır" sloganlarıyla girdi. Tümtis'in hemen ardından Deri-İş İzmir şube yönetimi ve üyeleriyle; 70 gündür eylemde olan Savranoğlu Deri İşçileri de salona "İşçiler Sürgünde Anayasa Nerede" sloganıyla girdiler. Salondaki işçiler ve katılımcılar tarafından alkışlarla ve sloganlarla karşılandılar.

Toplantıya katılan sendikaların genel başkanları Sendikal Güç Birliği'nin oluşum nedenini, hangi anlayışı benimsediklerini, neyi amaçladıklarını anlattılar. Sendikal Güç Birliği adına açılış konuşmasını Belediye-İş Sendikası genel başkanını Nihat Yurdakul yaptı. Belediye-İş sendikası genel başkanı Nihat Yurdakul katılan herkesi selamladıktan sonra açılış konuşmasında kısaca şunları dile getirdi: "İzmir'de 3. bölge toplantısını gerçekleştiriyoruz. Sendikal Güç Birliği siyasi bir organizasyon değildir. Siyasi bir oluşumun parçası da değil. Sendikal Güç Birliği için bunu demek emeğe ve sınıfa bir ihanettir. Ayrıca bu güçbirliği sadece Türk-İş genel kuruluna endekli de değil. Ayrı bir konfederasyon kuracağız iddiaları yalan ve iftiradır. Sendikal Güç Birliği sınıfa yönelik saldırılara karşı bir harekettir. Türk-İş üst yönetimi emeğe yönelik saldırılara biat ediyor. Biz buna karşıyız. Türk-İş'i ayağa kaldırmak istiyoruz. Yeni bir ruh ve güven

istiyoruz. Türk-İş'in yüzünü işçi sınıfına döndürmek istiyoruz ve bunu gerçekleştirene kadar mücadele edeceğiz."

Daha sonra söz alan Petrol-İş üyesi bir işçi de toplantıya katılan sendikaların genel başkanlarına "Neredeyse hepiniz 20 yıldır sendikalarda yöneticisiniz. Geçmişe dönük önce sizler özeleştirilirmelisiniz. Neredeydiniz 20 yıldır. Artık bizler işçi sınıfı olarak emeğin iktidarını kurmayı hedeflemeliyiz" diyerek hem eleştirisini hem de düşüncesini dile getirdi.

Söz alan Petrol-İş Genel Başkanı, Sendikal Güç Birliği'nin amacını şu sözlerle özetledi: "Bizler yola çıkarken yayınladığımız bildirinin 3 temeli vardı. Bunlar; 1-Dayanışma, 2-Demokrasi, 3-Değişim. Bu birlik belki de ilerde genişleyerek diğer toplumsal güçleri de içine alacak. Amacımız birleşik, ortak mücadele ve de giderek ortak bir çatı altında birleşmeyi savunuyoruz. Türkiye Birleşik Emek Hareketi'ni yaratacağız ve bu konuda iddialıyız. Bizim hareketimiz bir başkaldırıdır. İşçi sınıfını ayağa kaldırmak isteyen bir başkaldırı hareketidir. Türk-İş yönetiminin en büyük korkusu bizim yüzümüzü tabana dönmemizden dolayıdır. Artık yeter ve ayağa kalkıyoruz". Ve sözü yine bir işçi aldı. Söz alan Tümtis üyesi bir ambar işçisi: "Artık sendikaları salon toplantılarında değil, alanlarda görmek istiyoruz. Özel istihdam büroları, kıdem tazminatı tartışılıyor. Buna ilişkin işçi-emeççiler sokağa nasıl çıkacak. Durum tespiti yapmayı bırakalım. Türkiye'nin her yerini eylem alanına çevirmeliyiz. Yani bizimizde bir savaş sürüyor. Bu ülkede birileri savaşı dayatıyor. Biz işçiler bu durumu önemsemeliyiz. Demokrasi ve özgürlük mücadelesinde sokağa, eyleme, kavgaya çağırıyorum" dedi.

Hava-İş genel başkanı Atilla Ayçin'in iktidar için mücadele vurgusu dikkat çekti. "Biz Türkiye işçi sınıfı olarak bu ülkeyi yönetmeye adayız. Sendikacı sistem içi yasalarla kendini sınırlayamaz. Güçlü olan kendi yasalarını yapar. Bizler iktidarı hedeflemeliyiz" dedikten sonra herkesin bu mücadeleye katılmasının bir zorunluluk olduğunu dile getirdi. Ve Türk-İş'in Aralık

ayındaki genel kurula işçileri emekçilere katılmaları yönünde çağrıda bulundu. Tek Gıda İş Başkanı Gürsel Köse de, "İktidara yürümek için güçlü olmalıyız" dedi.

Sendikal Güç Birliği'nin toplantısında en son sözü Mücadele Birliği Platformu aldı. Mücadele Birliği Platformu adına konuşan arkadaşımız şunlara değindi: "Öncelikle bu salonu dolduran işçi sınıfını ve de 70 gündür haklı ve onurlu bir mücadeleye sürdüren Savranoğlu Deri İşçileri'ni en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz. Sendikal mücadele açısından iki örnek vermek istiyoruz. Birinci örnek UPS Kargo İşçileri eylemi. Tümtis sendikası UPS Kargo İşçileri'yle beraber 282 gün boyunca Amerikan tekeli olan UPS'ye İzmir ve İstanbul'da kararlı bir duruş sergileyerek diz çöktü. Ambar işçilerinin, emek örgütlerinin, devrimci-sosyalist örgütlerin desteğiyle zaferi kazandı ve iyi bir örnek yarattı. İkinci örnek ise 72 gün Park-Bahçe İşçileri, 56 gün Buca İşçileri, 135 gün Konak İşçileri, 82 gün Batıgöl Tunç eylemleri. Bu eylemlerde sendikalı olmak isteyen taşeron işçilerine kendi iş kollarındaki sendikalar sahip çıkmadı ve yok saydılar. Devrimcilerin ve kimi sendikaların dışında bu eylemler sahiplenilmedi. Çünkü İzmir gibi işçi sınıfının yoğun yaşadığı bir şehirde kimi sendikalar CHP ile karşı karşıya gelmeyi göze alamıyorlar. Şimdi kimi sendika genel başkanlarının dile getirdiği emeğin iktidarı, işçi sınıfının iktidarı söyleminden neyi anlamalıyız. Sadece AKP'ye karşı CHP'nin iktidarı mı? Oysa işçi sınıfı biliyor ki en az AKP kadar CHP'de sermayenin has partisidir. Bizler CHP'yi Maraş, Sivas katliamlarından da iyi tanırız. Bu yüzden emeğin iktidarı, işçi sınıfının iktidarı kendi öz gücüne, öz örgütlülüğüne dayanmalıdır; sermaye partilerine değil. Bütün iktidar emeğin oluncaya kadar işçi sınıfı mücadelesini sürdürmelidir."

Ve en son olarak Sendikal Güç Birliği adına Belediye-İş sendikası genel başkanı Nihat Yurdakul son sözleri söyleyerek toplantıyı sona erdirdi.

Mücadele Birliği / İzmir

BEDAŞ İŞÇİLERİ YENİDEN EYLEMDE

Boğaziçi Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi'nde Enerji Sen üyesi 123 işçi, taşeron şirketin iş bitimi ve yeni ihale süreci gerekçe gösterilerek işten çıkartılmıştı. Eylemlerini sürdüren işçilere yeniden işbaşı yaptırılacağı sözü verilerek eylemi bitirmeleri sağlanmıştı, ancak hala işçiler işe başlamadılar.

10 Ekim günü Taksim Tramvay durağında toplanan Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri bir yürüyüş yaptılar.

Taksim Tramvay durağından BEDAŞ'a doğru yürüyen işçiler "BEDAŞ Şaşırma Sab-

rımızı Taşırma", "Taşerona Teslim Olmayacağız", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attılar. Yoğun bir şekilde yağan yağmura rağmen yürüyüşü gerçekleştiren işçiler, BEDAŞ önüne gelince polislin barikatıyla karşılaştı.

Polis "BEDAŞ kapısının önünde çadır kurmanız" diyerek bu durumun trafiği aksatacağını iddia etti.

İşçiler de çadırı BEDAŞ'ın karşısına kurdular, Enerji-Sen Başkanı Kamil Kartal "Burası bizim için de daha iyi hem hareket alanımız geniş olur" dedi.

Kamil Kartal "her gün 10'ar kişilik işçi grubuyla eylemi sürdüreceklerini ve haftada bir gün güçlü eylemler yapacaklarını" söyledi.

İşçiler ise "İşyerinde her gün işten atılma korkusuyla ölüyorduk, her gün bu korkuyla yaşıyorduk, artık bundan sonra bir kez ölmeye razıyız, şimdi daha iyi daha rahatız" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Enerji-Sen Başkanı eylemin işten çıkartılan 123 işçi geri alınıncaya kadar mücadele edeceklerini vurguladı. Eylem BEDAŞ önünde kurulan çadırla sürüyor.

19 Ekim günü de Çağlayan Adliyesi'nde toplanan işçiler, taşeron şirketlerde çalışmakta olan işçilerle ilgili olarak verdiği muvazaa kararlarına karşı yapılan itirazın duruşmasından sonra bir basın açıklaması yaptılar.

Enerji Sen başkanı Kamil Kartal, "dava 21 Aralık tarihine ertelendi" dedi. Kartal; "bir buçuk ayı aşkın bir süredir arkadaşımızın işsiz kalmasından bizzat BEDAŞ Genel Müdürlüğü sorumludur. Sorunun çözümü de ona aittir. Ya bu sorun en kısa zamanda çözülecektir ya da biz mücadelemizi büyüterek sürdüreceğiz. Bedaş'ın önünü hergün eylem alanına çevireceğiz" dedi. Açıklamadan sonra yapılması planlanan Çağlayan-Taksim yürüyüşüne, güvenlik gerekçesiyle emniyet tarafından izin verilmedi.

Bedaş işçilerinin çadır eylemi bugün 10. gününe giriyor. İşten çıkartılan 120 işçi her gün 10'ar kişilik gruplar şeklinde çadırdaki kalıyor. Emek örgütleri desteklerini işçilerle paylaşıyor.

Kamil Kartal; Bedaş'tan daha çok taşeron işçi çıkarılmasının gündemde olduğunu hatırlattı. □

TAŞERONA TESLİM OLMAYACAĞIZ!

Enerji-Sen üyesi işçiler BEDAŞ AŞ. Genel Merkez binası önünde çadır kurarak işlerine geri dönmek ve sendikaları Enerji-Sen'in önündeki baskı ve engellerin kaldırılmasını talep ediyorlar.

Çadır eylemlerinin 12. gününde Küçükköy Zarifler-3 Salonu'nda düzenledikleri "Dayanışma Gecesi", eylemde olan işçilere moral oldu.

Zarifler-3 Salonu'nda saat 20.00'de başlayan etkinlikte, açılış konuşmasını Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal yaptı.

Kamil Kartal konuşmasında "Sendikamız kurulduğu günden beri güvencesizleştirilen enerji işçilerinin güvenceli çalışma koşullarına kavuşması için mücadele ediyor. Bu mücadelede bazı arkadaşlarımız çok ağır bedeller ödese de mücadelemiz kesintisiz devam edecek ta ki bu güvencesizleştirme bu taşeron belası ortan kalkana kadar. Taşerona teslim olmamayı şiar edinerek bu mücadelemize devam ediyoruz. Bugün on ikinci güne giren özellikle açma kesme servislerinde çalışan 156 arkadaşımızın işten çıkartılmasını protesto etmek ve atılan işçilerin de işlerine geri dönmelerini sağlamak doğrultusunda BEDAŞ Genel Merkezi önünde yürüttüğümüz bir direnişimiz var bu direnişe bütün dostlarımızı arkadaşlarımızı yoldaşlarımızı sahip çıkmaya davet ediyoruz" dedi.

Etkinlikte Pınar Sağ, Grup Sılam, Bandista ve Hilmi Yarayıcı sahne aldılar. Programın ilk sanatçısı Pınar Sağ oldu. Türkülerini seslendiren Pınar Sağ, "Bütün dostlarımızın bu onurlu mücadelesinde, hak arama mücadelesinde, emeğinin hakkının verilmediği bu topraklarda, sistemin üç maymunu oynadığı bu topraklarda, işçilerin yanında olmaktan ben her zaman onur duyuyorum yaşasın işçi sınıfı" dedi.

Etkinlikte müzik aralarında sahneden dayanışma mesajları okundu. Mücadele Birliği Platformu'nun gönderdiği dayanışma mesajında; "Mücadele Birliği Platformu olarak işçilerin mücadelelerinde kararlı durduğu sürece bizde daima onların yanında olacağız. Biliyoruz ki, özgür bir dünya ve mutlu yarın işçilerin kararlı mücadelesiyle gelecek, sizleri devrimci saygı ve sevgiyle selamlıyoruz" denildi.

Grup Sılam, Bandista ve Hilmi Yarayıcı konserleriyle süren etkinlikte sanatçılar işçilere karşı yapılan işten çıkarma, güvencesiz çalıştırma, uygulamalarını protesto eden açıklamalar yaptılar. Yine müzik dinletilerinin aralarında Devrimci İşçi Komiteleri, Eğitim Sen ve Berfa işçilerinden gelen, BEDAŞ işçilerinin mücadelesini desteklediklerini belirten mesajlar okundu.

Son olarak sahne alan Hilmi Yarayıcı, devrimci şarkılarla, cezaevindeki devrimci tutsaklara ve sevdaya dair şarkılarını seslendirdi. Etkinlik Çaw Bella marşı hep birlikte söylenerek bitirildi. □

KESK SOKAKTA

Meşaleli Eylem

Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) İstanbul Şubeler Platformu "Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz" sloganıyla Galatasaray Lisesi'nden Taksim Meydanı'na meşaleli

li yürüyüş gerçekleştirdi.

Kamu Emekçileri 12 Ekim günü saat 18.30'da Galatasaray Lisesi önünden yürüyüşe başladı. Yürüyüş sırasında "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganları atan emekçiler ellerinde dövizler taşıdılar.

Taksim Tramvay durağında oturma eylemi yaparak hükümetin uygulamalarını protesto ettiler. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ersoy Adıgüzel, basına açıklama yaptı.

Ersoy Adıgüzel; "Hükümetin tutumundan vazgeçmeyerek 'ben yaparım ve olur' anlayışıyla devam etmesi halinde sonuç almaya yönelik kararlı bir mücadele yürüteceğiz. 4688'in özünü koruyarak revize edilmesini, örgütlenme özgürlüğü, TİS ve grev hakkımız önündeki engellerin korunarak devam ettirilmesini hedefleyen sahte sendika yasasını kabul etmedik, etmeyeceğiz" dedi. Adıgüzel; "grevsiz toplu sözleşme, toplu sözleşmesiz sendika olmaz" diyerek taleplerini yineledi.

Atılan sloganlarla talepler dile getirilerek eylem sona erdi.

"Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz!"

Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) 4688 sayılı yasa değişikliklerinde taleplerini kabul ettirmek için KESK birçok ilde eylemler düzenledi.

İzmir'de de 12 Ekim günü saat 18.00'de YKM önünde toplanan KESK İzmir Şubeler Platformu, "Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz! - KESK İzmir Şubeler Platformu" ve "Özgür Demokratik Bir Ülke İnsanca Yaşamak İstiyoruz!" pankartlarıyla İzmir Büyükşehir Belediye binası önüne meşalelerle yürüdüler. Kamu emekçileri yürüyüş boyunca "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız!", "Sözleşmeli Köle Olmayacağız!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "Parasız Eğitim Parasız Sağlık!", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır!" sloganları atıldılar.

Sloganlar eşliğinde İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne gelen KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü adına Eğitim-Sen İzmir 3 nolu Şube Başkanı Kıyasettin Yasa yaptığı basın açıklamasını. Okunan basın metni ardından müzik dinletisi ve tiyatro gösterimi gerçekleşti.

Yaklaşık 3,5 saat süren oturma eylemi 14 Ekim Cuma günü AKP il binasına yürüyüş yapılacak duyurusu ile sona erdi.

"Zafer Sokakta Kazanılır!"

KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen İzmir 1 Nolu şubesi, 14 Ekim Cuma günü Büyükşehir Belediyesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını okuyan İzmir 1 Nolu Şube Başkanı Yaşar Gül, Büyükşehir Belediyesiyle sözleşmenin bittiğini; yeni sözleşme için görüşmelerin 2 aydır devam ettiğini söyledi. Basın açıklamasının devamında: "Ancak, dün akşam yapılan görüşmelerde Belediye Başkanlığı Komisyonunca sendikamıza ayda 200 TL TİS ödemesi ve bunun yanında kullandığımız pasoların kaldırılmasını kabul etmemiz halinde artı 100 TL daha, yani pasoların kaldırılmasını kabul etmemiz halinde ayda 300 TL ödemesi teklifi yapılmıştır" denildi.

Yapılan basın açıklamasında yaşam pahalılığı, açlık ve yoksulluk sınırı göz önünde bulundurulduğunda, memurlara önerilen bu ücretin komik olduğu söylendi. Işık ve alkışlarla Büyükşehir Belediyesi'nin protesto edildiği eylemde "Hak verilmez alınır zafer sokakta kazanılır!", "Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız!", "İnsanca yaşam istiyoruz!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının sonunda kamu emekçilerinin istediklerini alıncaya kadar taleplerini haykıracağı vurgulandı.

Hak Verilmez, Mücadele İle Alınır

14 Ekim Cuma günü İzmir KESK Şubeler Platformu, grev ve toplu sözleşme hakkı için AKP il binasına yürüyüş gerçekleştirdi.

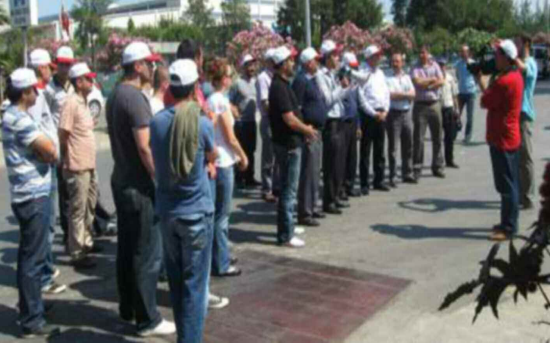
Eylem saat 18.30'da Konak Sümerbank önünde "Grevsiz Toplu Sözleşme Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz/KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı açılarak başladı. Meşaleli yapılan yürüyüş sırasında "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Sokaklar Bizimle Özgürleşecek", "AKP Mezara Halk İktidara", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganları atıldı.

AKP İl binasının önüne gelen kitle KESK İzmir Şubeler Platformu adına BTS Şube Başkanı'nın okuduğu basın metninden sonra bir saate yakın oturma eylemi gerçekleştirdi. Oturma eylemi esnasında da atılan sloganların yanı sıra süreçle ilgili konuşmalar yapıldı. Ve işçi-emekçilere yönelik yapılan bu saldırılara karşı ancak emek güçlerinin birleşik mücadelesiyle cevap verilebileceği üzerine vurgu yapıldı. Eyleme destek verenlerden TMMOB İKK sözcüsü ve Genel İş 5 Nolu Şube Başkanı da kısa bir konuşma yaptı. Oturma eyleminin ardından eylem sona erdi.

Destek verenler arasında TMMOB, Genel İş 5 Nolu Şube, İmece-Der, Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği de vardı.

BİLLUR TUZ İŞÇİLERİ İÇİN EYLEM

İzmir Çiğli Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Billur Tuz Fabrikası'nda yeniden yetki almak için örgütlenme çalışması yürüten Tek Gıda-İş 3 No'lu Şube, işten atılan işçilerle,

sendika temsilcileri ve desteğe gelenlerle birlikte fabrika önünde eylem yaptı. Burada açıklama yapan Tek Gıda-İş 3 No'lu Şube Başkanı Latif Gökçay, Billur Tuz Fabrikası'nda şube olarak 13 toplu sözleşme imzaladıklarını söyledi. Ayrıca 30 yıla yakın bir zamandır yetkiliyken bu dönem iş yerindeki taşeron uygulaması nedeniyle yetkiyi kaybettiklerini dile getirdi.

Tek Gıda-İş 3 No'lu Şube Başkanı Latif Gökçay, sendikal örgütlülük bilincine sahip olan Billur Tuz işçilerinin taşeronlar da dahil olmak üzere sendikaya üye olarak iş yerinde yeniden çoğunluk sağladığını ve yetki için başvurduğunu ifade etti. Gökçay, "İşverene çağrımız haksız hukuksuz işten attığı iş yeri temsilcimizi ve işçi arkadaşlarımızı işe alarak işçilerin sendikal haklarına saygı göstererek toplu sözleşme düzenine yeniden geçilmesi için adım atmıştır" dedi.

Eyleme destek veren Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse de, Billur Tuz işçilerinin yasal ve demokratik hakkı olan sendikalaşma mücadelesinde yalnız olmadıklarını belirterek işverene seslendi. Gürsel Köse, "Yasalar karşısında suç işliyorsunuz. 3 ayla 3 yıl arasında hapis cezası ile yargılanacaksınız. Gelin işçilerin anayasal haklarına saygı gösterin işçileri sendikaya üye olduğu için işten atmayın, baskı ve zulüm yapmayın iş barışı sağlansın yoksa burayı mahşer yerine çeviririz. Binlerle geliriz fabrika önünden ayrılmayız" dedi.

Türk-İş 3. Bölge Başkan Yardımcısı Tuncay Kireçkaya da patrona "İşçilerin haklarına saygılı davranarak çalışma barışını sağla. Sözleşme yapalım haksız yere işten attığın İş Yeri Temsilcimiz Resül İncidelen'i işe geri al" çağrısında bulundu.

Eylem boyunca, "Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir", "Billur Tuz'a Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez" sloganları atıldı.

Eyleme işten atılan Billur Tuz İş Yeri Temsilcisi Resül İncidelen ve daha önce işten atılmış olan 3 işçinin yanı sıra, Totomak İş Yeri Baştemsilcisi ve Birleşik Metal-İş Şube Yöneticisi Cengiz Koral, sendikalaşma mücadelesi süren Schneider Elektrik fabrikası işçileri, Tek Gıda-İş 7 No'lu Şube Başkanı Kemal Köse, Alliance One İş Yeri Baştemsilcisi H.İbrahim Bircan, Deri-İş Şube Başkanı Makum Alagöz, Deri-İş Genel Merkez Örgütlenme Sekreteri Hasan Uluşan, Basın-İş Şube Başkanı Yılmaz Yurteri, Haber-Sen İzmir 1 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Özdem ve Mücadele Birliği destek verdi.

**ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK!
YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!**

MÜCADELE BİRLİĞİ / İZMİR

"Dayatmaya Boyun Eğmeyeceğiz!"

Kıdem Tazminatı, Torba Yasa ve Özel İstihdam Büroları'na ilişkin DİSK'in bir süredir başlattığı eylemler sürüyor.

3 Ekim günü saat 11.00'da Mithatpaşa Caddesi'ndeki Genel İş şube binası önünde bir araya gelen sendika üyeleri, Meclisin Çankaya kapısına doğru yürüyüşe geçti. "Kıdem Tazminatı - Torba Yasa - İstihdam Büroları, Dayatmaya Boyun Eğmeyeceğiz, Yılmayacağız, Teslim Olmayacağız, Direneceğiz" yazılı pankartla yürüyen işçiler, Akay Caddesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

DİSK adına açıklamayı Genel Sekreter Tayfun Görgün yaptı. AKP'nin kıdem tazminatını kaldırmayı, Torba Yasa ile güvence-sizleştirme ve örgütsüzleştirmeyi, Özel İstihdam Büroları ile ise köleleştirmeyi hedeflediğini söyleyen Görgün, bu konuların sermayenin beklentilerini karşılamayı amaçladığını belirtti.

Emekçilerin en temel haklarının gasp edildiğini, emek maliyetinin ucuzlatıldığını vurgulayan Görgün, emek örgütlerinin de tartışmaya çekildiğini ve yeni bir model hazırlandığını dile getirdi. Görgün, DİSK'in bu uygulamalara karşı üretimden gelen gücünü kullanarak en sert tepkisini vereceğini ifade etti.

AKP'nin sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki yasakları kaldırmak yerine devletin müdahalesine olanak tanıyan, sendikal yasakları koruyan, görünüşte özgürlüğü ama gerçekte kolayca kontrol altına alınabilir düzenlemeler yaptığını söyleyen Görgün, kuşku olduklarını da sözlerine ekledi.

Görgün, DİSK olarak uyarı görevlerini yerine getirdiklerini söyleyerek "Eğer görmemeye, duymamaya, sırtlarını dönmeye devam edeceklerse, işçi sınıfı bütün demokratik mücadele araçlarını seferber edecek, genel grev de dahil olmak üzere üretimden gelen gücünü kullanmaktan çekinmeyecektir" dedi.

Açıklamanın ardından DİSK Başkanlar Kurulu meclise giderek siyasi parti temsilcileri ile görüşmeler gerçekleştirdi. □

KESK Tutsaklarını Selamlıyor

KESK İzmir Şubeler Platformu 21 Ekim Cuma günü, KESK'li tutukluların mahkeme öncesi bir basın açıklaması yaptı.

Emekçiler, saat 09.00'da İzmir adliyesi önünden Ağır Ceza Mahkemesi girişine yürüdüler. Yolu trafiğe kapatan KESK "Baskılar, Sürgünler, Tutuklama ve Cezalar; Yıldırımayacak!/KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı taşıırken; "Baskılar Bizi Yıldırımayacak", "KESK'li Tutuklular Onurumuzdur", "Baskılar Sürgünler Bizi Yıldırımayacak", "İnadına Sendika İnadına KESK" sloganları atıldı. KESK genel sekreterinin okuduğu basın açıklamasından sonra duruşmaya geçildi. Duruşma da gözlemci olarak uluslararası sendika temsilcileri de bulundu.

Sabah saat 10.00'da başlayan duruşma akşam saatlerine kadar sürdü. Duruşma, olarak Kasım ayına ertelendi.

Mücadele Birliği/İzmir

MERSİN AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ AÇILDI

“Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla, Kavga Yaşamın Her Alanında” şiarıyla yola çıkan ve toplumcu gerçekçi sanat anlayışıyla işçi emekçilerin kültürünü ve sanatını ileriye taşıyan, Mersin Ayışığı Sanat Merkezi açıldı.

16 Ekim 2011 Pazar günü açılış etkinliği düzenledik. Sabah erken saatten itibaren sanat merkezini açtık. Son hazırlıklar tamamlandıktan sonra insanlar sanat merkezine gelmeye başladı. Mersin halkının toplumcu gerçekçi bir sanat anlayışına ne kadar ihtiyaçları oldukları her yönüyle anlaşılıyordu. Gelen insanların içlerindeki heyecanları yüzlerine yansyordu.

Saat 14.00’te başlayan açılış etkinliğimiz, ilk olarak YANSIMALAR isimli fotoğraf sergisinin (Selçuk Arslan- Ali Osman Abalı) ve Ebru Sanatı Resim Sergisini (Saliha Yeşilmen) gezilmesiyle başladı. Daha sonra insanlar etkinliğin yapılacağı yere yönlendirildi. Mersinlilerin ve üniversite öğrencilerinin yoğun katılımıyla etkinlik programımıza başladı.

İlk olarak Ayışığı Sanat Merkezi temsilcisi konuşmasını yaptı. Konuşmasında: “*Burası tamamıyla bir emek ürünüdür. Bizler burada hiçbir çıkar gözetmeksizin bulunmaktayız burası sadece bizim yerimiz değil burayı sahipten herkesin yeridir. Gelin hep birlikte üretelim*” diyerek konuşmasını sonlandırdı. Daha sonra Ayışığı Şiir Atölyesi sahneye çıkarak şiir dinletilerini sundular. Şiir Atölyesinin hazırladığı şiirlerle etkinliğimiz devam etti.

Ardından Grup Emeğe Ezgi sahnedeki yerini aldı. Söylenen parçalarla herkes keyifli anlar yaşadı. Halaylar eşliğinde süren etkinliğimiz sunucu arkadaşımızın sanat merkezinde açılan atölyeler hakkında yaptığı duyurularla sona erdi.

“Geleceğe umutla bakmak için bir nedeni olan bir ressamın ilk fırça darbesinin,

Bir sinemacının ilk karelerinin

Bir balerinin sahnedeki ilk adımlarının,

Bir tiyatrocunun ilk sözlerinin

Coşkusunu ve umudunu taşıyan herkesle paylaşacağımız çok şey var...”

Mersin Ayışığı Sanat Merkezi

Toplumsal Mücadelede Kadın

Emekçi Kadınlar (EKA) 23 Ekim Pazar günü Taksim Ayışığı Sanat Merkezi’nde “Toplumsal Mücadelede Kadın” konulu bir panel düzenledi.

Panel, saat 14. 00’da başladı. Panelistler Ayışığı Sanat Merkezi’nden Songül Yücel ve Bakırköy Zindanı’ndan yeni tahliye olan Serpin Kablan’dı. Kürt Kadının Özgürleşme Mücadelesi’ni anlatacak olan İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel ise, yoğunluğundan dolayı panele katılamadı. Panel, ölümsüzleşen tüm kadın devrim savaşçıları adına saygı duruşu ile başladı.

“Devrimler ve Kadın” konulu sunumunu yapan Songül Yücel; *“kadın sorununun çözümü, insanlığın önünde görev olarak duruyor. Tarihte bugüne kadar birçok kölelik biçimi geldi, belli bir süre varlığını sürdürdü ve sonra yıkıldı gitti. Ama burada değişmeyen her zaman bir şey oldu: kadının kölelik durumu hep aynı kaldı”* dedi. Yücel çeşitli toplumlardan örnekler vererek günümüze gelen atasözlerinin kadını nasıl aşağıladığına dikkat çekti.

Ortadoğu’da gelişen halk ayaklanmalarına değinen Yücel; *“Arap devrimleri gözümüzün önünde yaşandı, izledik gözledik ve bu hareketin içinde bütün görüntülerde kadınları gördük. Ve bu toplumların kadınları, şeriatla yönetilen, toplumun ve yaşamın tamamen dışına atılmış, bir bölgede olmalarına rağmen, devrimde en önde yer aldılar”* dedi. Tahrir Meydanı’nda toplanan kadınlardan Ankara’da başlatılan Tekel işçilerinin çadır eylemindeki yüzlerce kadına örnekler sundu. “Arap Baharı”nın kadınlarının *“Bu defa devrim, biz kadınları geri bırakamayacak”* dediklerini, *“İlk defa Tahrir Meydanı’nda kadın ve erkeğin eşit olduğunu gördüm”* diyen kadınların olduğunu vurguladı.

Songül Yücel, daha sonra Komünden bugüne kadınların mücadele içindeki yerlerini örneklerle açıkladı. Kürt Halkının özgürlük mücadelesinde ölümsüzleşen kadın savaşçıların örgütlülük ve mücadele içerisinde nasıl özgürleştiklerini anlatarak bitirdi anlatımlarını.

Zindan ve Kadın konusunu anlatan Serpin Kablan, ilk önce “Zindan” kelimesinin tanımını yaparak giriş yaptı. Kablan; *“Zindan nedir? Zindan genel bir tanımdır suçlunun konulduğu yerdir. Özel mülkiyete dayalı toplumlarda devlet, mülkiyete zarar veren, kendi sistemine zarar vereni içeri koyar, bunun içerisinde özel mülkiyete el uzatan basit hırsızlar da vardır, sistemden kaynaklı çürümüş yozlaşmış insanlar da vardır. Ama özelde, sisteme yönelen insanlara karşı kurulmuşlardır”* dedi..

Zindanların işçi sınıfının öncülerinden koparma, tecride alma, savaşı seketeğe uğratma için var olduğunu vurguladı. Kadın için de *“özgürleşmek için adım atmak, o polis sorgusundan daha zordur”* diyerek, *“kadınlar zindanla, sınıf mücadelesinin gelişmesiyle birlikte tanıştılar bizim ülkemizde. 30- 40 yıldır yaşanan bir savaşın içerisindeyiz, 70’lerden bu yana başta erkeklerin devrimci olması nedeniyle biz kadınlar olarak daha çok destekçi konumdaydık, bu durum uzun da sürdü. Kadınların sınıf bilincini alması, bu mücadelede eş durumundan çıkıp kendi özgürlüklerine kavuşma istekleriyle, kadınların da zindanlarla tanışmaları ve zindanda kalma sürelerinin artması sonucunu doğurdu. Ama bizim ülkemizde ve bir çok ülkede zindan gözetliyle başlar. Uzun süre kalmak, kendi sınıf bilinçlerinin gelişmesi, bu kadın için başka süreçtir. Kadın sınıf mücadelesine katılırken eşini aşmak zorunda, toplumsal baskıları aşmak zorunda, engel olarak önüne çıkartılan her şeyi aşmak zorunda. Bunlardan en önemlisi polis baskısı, gözetli, işkence ve zindan ve bu kadın için başlangıçta çok olağandışı şeylerdi. Ama süreç içerisinde kadınlar, polis sorgusundan daha güçlü şekilde çıkar oldular, o toplumsal baskıları aşmak, işkenceden, sorgudan, sağlıklı çıkmak daha zor değil; eşini aşmak, babasını, a-bisini, aşmasından daha çok zor değildir”* dedi.

Verilen kısa bir aradan sonra soru cevap kısmına geçildi. oldukça canlı geçen soru cevap bölümünden sonra panel sona erdi. □

KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

**Depremiñ Değil Belki Ama;
Ölümlerin Nedeni KAPİTALİZM!**

CHE YÜZYILI SÜRÜYOR

İstanbul

Antep

İzmir